

Polyteekkari

1/2002

OTANIEMI

**ME
ARKKITEHDIT S.15**

22-PISTEPIRKKO S.10

**KELTSUSTA
KOULURUOKALA?
S.4**

GOOM S.12

URPUTUS S.5 NIKSIPIRKKO S.18 PUUHANURKASSA VERONICA S.16

Polyteekkari on nyt sitten tullut jäädäkseen. Uutta lehteä on rakennettu edesmenneiden Otahuudon ja Nyytisten paikalle nopealla tahdilla ja kovalla sykkeellä. Lehden tekoon on osallistunut ennätysmäisen suuri joukko ihmisiä sekä ylioppilaskunnasta että sen ulkopuolelta: lehteä luotsaava toimitusneuvosto on muodostettu ammattitaitoisista mielipidevaikuttajista ja toimituskunnasta on pyritty kasaamaan lukijakunnan tarpeet huomioiva kriittinen porukka, joka tietää missä tapahtuu.

Usealla Polyteekkarin palkollisista on menneisyyttä TKY:n aikaisemmissa lehdissä, mutta katseet ja jalkaterät on nyt käännetty tulevaisuuteen. Alkuvuosi on käytetty lehden eri ulottuvuuksia suunnitteleamalla – painosta, verkkojulkaisusta ja fonttien koosta alkaen. Lukijakunnan toiveisiin on pyritty vastaamaan nimen ja logon valinnassa ja vakaa aikomus on tehdä aikaisempaa toimivammasta ja aktiivisemmasta vuorovaikutuksesta lehden suoranaisten raision d'être. Palautetta saa antaa.

Teekkarijournalismin uusi kukoistuskausi on hitaasti itämässä. Tässä lehdessä koetlemme onneamme porno-stara Veronican mietteillä, Gravitaation taltioinnilla sekä muilla tarkkanäköisillä aiheilla. Vakiopalstojen ja kolumnistien virka on paitsi herättää ajatuksia, myös edistää lehden jatkuvuutta ja jäsentää sen sisältöä oivaltavasti.

Kuten filosofi Seneca sanoi aikoinaan, ihmiset voidaan jakaa kahteen ryhmään: niihin, jotka kulkevat edellä ja saavat jotain aikaan, ja niihin, jotka kulkevat jäljessä ja arvostelevat. Jos suotte sanoman venytettävän ylioppilaslehtimediodien piiriin, voisimme toivoa kuuluvamme vuoroin kumpaankin joukkoon.

Elina Valtonen
Vastaava päätoimittaja

04

Keltsu kuohuttaa mieliä

05

Urputusta: Polyteekkari...

07

Aktiivisena toisen suussa

08

Safkat

09

Motivaatio9

10

Gravitaatio tuntui

11

Haastattelussa 22-pistepirkko

12

GooMahdus

13

MAN

14

Tapahtumat

15

Me arkkitehdit

16

Veronica - pornokuningatar

18

Douglas Coupland

19

TKY tiedottaa

	Elina Valtonen vastaava päätoimittaja Vastaan tästä lehdestä hengelläni - motivaatiota siis riittää! Otaniemen lehtikentästä on kertynyt kokemusta jo melkein parilta vuodelta Otahuudon kimpussa häärimisestä ja muutamassa valtakunnallisessakin julkaisussa on kädenjälkeni näkynyt. Teekkari-kylterinä olen kerennyt tekemään yhtä sun toista muutakin, mikä toivottavasti näkyy avarakatseisuutena - tai jotain... Hienoa on tehdä töitä näin mahtavan toimitusjoukon kanssa!		Miia Lenkkeri journalistinen päätoimittaja Kaikki kävi niin yllättäen. Syksyllä 2001 huomasin viettäväni kaiken aikani TKY:n Nyytiset lehden kanssa. Lehti oli minulle kuin oma poika, jota toimitussihteerin hellällä sormella hoivasin. Polyteekkari on kuitenkin uusi lempilapseni, jonka puolesta taistelen kynsin ja hampain. Ja edelleen huomaan olevani vain filosofian ylioppilas, jonka valmistuminen Vaasan yliopistosta on kiinni vain siitä, että opinnot edistyisivät.
Zoomissa Laura Koskenrouta, Ko III. "Ei ole mun syy, että ne antoi mulle ajokortin." Pieni ja pippurinen vesieläin. Sen logiikasta se itsekään ei aina saa selvää. Lältään aina vaan vähän yli 20 vee. Yleensä iloinen, mutta kun sillä on herne nenässä, sen kyllä huomaa. Harrastuksina laulu, uinti ja kestävyysjuoksu. Suurimpana haaveena päästä virtausmekaniikan tentistä läpi. Vakavasti se ei osaa ottaa mitään. Elämässä tärkeintä oma teini-ikäinen kissa, läheiset ihmiset ja se, että on hauskaa!		Mun nimi on Eero ja mä olen ihan mukava. Trendikkääseen Polyteekkariin suoraan historiaan painuneesta Otahuudosta. Kynynen ääliö, purnaava idiootti sekä rasittava ihminen. Mulla on hetkeni. Omistan keppihevosen, jonka nimi on ruma. Tullut omistajaansa, sanovat. En koskaan polta tupakkaa, en ikuna juo viinaa, enkä puhu paskaa. Ei ole pakko uskoa, jos ei huvita. Mua ei. Ajatuksenvirta on yhtä juhlaa. Sanoja syntyy, ideoita ei. On vain tyhjä pää, levottomat jalat ja avoin tie. Eri asia onko siitä kenellekään iloa. Nyt ei.	
	Olen Jaakko Häme. Kirjoitin Otahuutoon, nyt kirjoitan Polyteekkariin. Vaikka ulkona on sumua, en nyt kirjoita sumusta. Vaikka kevät on tulossa, en kirjoita kevästä. Toisaalta – en kirjoita myöskään syksystä. Ehkäpä kesästä, kesäksi on suunnitelmia, mutta kenelläpä ei olisi. Kirjoitan kaikesta mikä kiinnostaa, lähitulevaisuudessa olisi tiedossa herkullinen eksklusiivinen Jeff Mills –haastattelu. Nam. Inhoja: ihmiset rahan vallassa täältä Yhdysvaltoihin, jotka eivät näe lomapakkoaan kauemmaksi ja tekevät rahan vuoksi vääryyttä. Intoja: musiikki, vapauden tunne, tekeminen.		Olen Eve Sarapää. Taitan tätä lehteä. Macin kanssa rimpuilin aloitin jo syksyllä Nyytisissä. Nyt me ollaan kavereita ja leikitään yhdessä joka toinen viikko. Mulla on kavereita myös arkkitehtiosastolla, koska siellä ollaan aina niin kauan. Ja fudisjengissä, mut ne on vähän niinku siskoja. Asun Kalliossa ja keittiöni on ärsyttävän pieni. Liian pieni wokkipannulle. rsarapaa@cc.hut.fi
Ilmari Heikkinen Satunnaiset nakit, yleiskonsultti, kuvittajanpuolikas. Myös TKY:n nykyisenä graafisena suunnittelijana tunnetaan. Niin sanottu toisen vuoden sähköteekkari. Hähää. Sietäis pelätä.		Jukka Merinen Hoidan ensisijaisesti lehden verkkoversiota, joka julkaistaan lähiaikoina, ehkä myöhemmin kirjoitan jotain itse lehteenkin. Opiskelen tietoliikennetekniikkaa ensimmäistä vuotta, ja toimituksessakin olen siis uusi kasvo. Vapaa-aika kuluu yleisen häröilyyn, koodauksen ja tanssin parissa.	

TÄMÄ ON MIELIPIDEPALSTA, JOSSA SANA ON VAPAA. KERRO KAIKILLE AJATUKSESI: polyteekkari@tky.hut.fi

Kuka omistaa lehdet?

TKY:n omasta tiedotuksesta vastanneen Nyytisten yhdistyttyä Teekkari kylän entisen pää-äänenkannattajan Otahuudon kanssa, TKY:n opiskelijamediakentällä on tapahtunut suuri muutos. Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan jäsenet ovat saaneet itselleen oman yhtenäisen lehrensä, jonka pitäisi toimia myös ylioppilaskunnan äänitorvena – niin TKY:n tiedotuksen kuin jäsenistön suunnalta. Seuraavassa muutamia pointteja, jotka allekirjoittanutta mietityttivät tämän muutoksen myötä.

Ihannetilanne on se, että (minkä tahansa) ylioppilaskunnan lehti on sen verran tasokas, että se on olennainen ja itsenäinen osa ylioppilaskunnan kulttuuria. Tällöin se muokkaa ylioppilaskunnan kulttuu-

ria vahvana osana sitä ja ylioppilaskunnan kulttuuri muokkaa lehteä. Näin lyhyesti ja ytimekkäästi uuden lehden tehtävän voisi mielestäni määritellä. Miten tämä sitten onnistuu käytännössä? Ainakin lehden sisällön tulisi olla niin mielenkiintoinen, että se revitään käytännössä käsistä joka kerta kun se ilmestyy.

Pohtiaksemme, miten saavuttaa kyseinen status ylioppilaskunnassa, voitaisiin miettiä aluksi, miksi ihmiset kirjoittavat opiskelijalehtiin?

Kyseessä ei ole raha, koska käytännössä sitä ei liiku. Opiskelijalehdet ovat perinteisesti julkaisuja, joihin kuka tahansa innokas opiskelija voi tuotoksiaan tyrkyttää – sisällöstä riippumatta. Jutun laadustahan lopulta on kyse, eikä siitä mitä

se käsittelee eli sisältö on vapaa ja täten myös kirjoittajansa näköinen. Kirjoittaminen on muutenkin hyvä juttu, koska se yleensä edellyttää ihmiseltä ajattelukykyä ja siihen rohkaiseminenhan ei ole ikinä negatiivista – vaikka onkin joskus vaarallista. Itsensä likoon laittaminen eli omasta aiheesta kirjoittaminen on toimintaa, johon ei kuka tahansa pysty. Valitettavasti yksilöllinen ajattelu ei ole tänä päivänä trendi vaan usein peräänkuulutaan ”tarpeet täyttäviä palveluja”. Fakta on kuitenkin se, että yksikään televisiosta tuleva mielenkiintoinen sarja ei ole tehty mittatilaustyönä - eikä kirja tai artikkeli. Journalismin perusparadoksi onkin, että vaikka lukijan ymmärrys on melko vähäinen, ei häntä sovi aliarvioida.

Opiskelijamediodien funktio myös ajan kuvaajana ja tallentajana on helvetin tärkeä. Koska opiskelijat ovat niitä paljon puhuttuja tulevia yhteiskunnan tukipilareita ja vaikuttajia, opiskelijamediat ovat hyvä keino havaita tämän herkkänäköisyyden ja kauaskantoisen ajattelun aste. Opiskelijalehdet ovat myöskin mahdollisuus niille opiskelijoille, joita kiinnostaa kirjallinen itseilmaisu TAI siitä nauttiminen. Kysymys kuuluukin, miksi moisen pitäisi kiinnostaa teekkareita. Harva diplomi-insinööriksi valmistunut tulee työskentelemään lopun ikänsä toimittajana.

Uuden Polyteekkari-lehden ongelma tulee myös olemaan kilpaileminen sen Otaniemen odotetumman julkaisun eli wappulehden

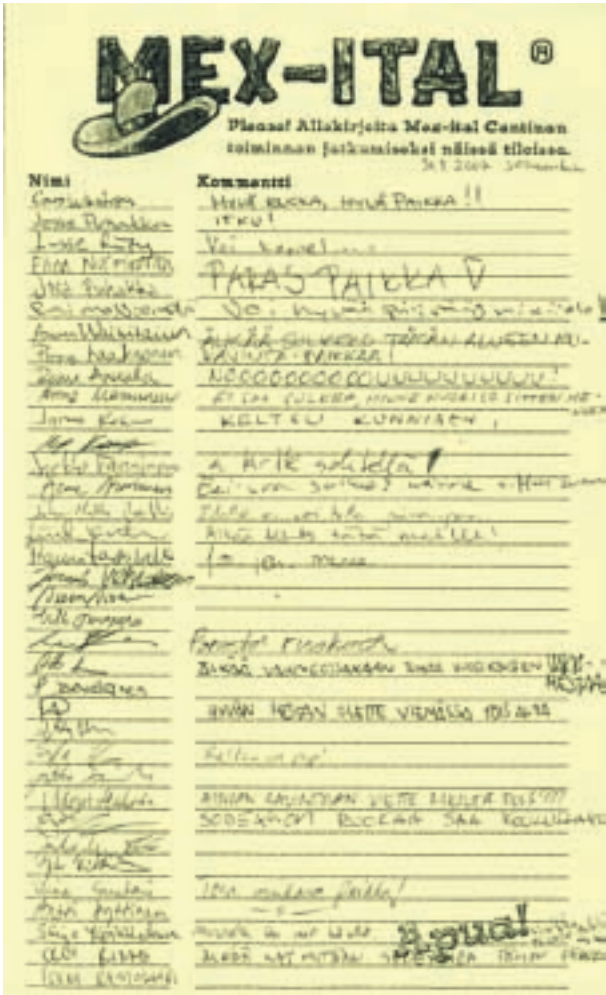
kanssa. Onkin pohdittava, mikä tulee olemaan Polyteekkarin suhde näihin lehtiin. Kuten alussa sanoin, ylioppilaskunnan lehden tulee olla sellainen, että se muokkaa opiskelijakulttuuria ja ihmiset ottavat sen tosissaan ja odottavat sen ilmeistymistä. Julku ja Äpy ovat saavuttaneet tämän aseman. Onko mahdollista, että Polyteekkarista tulisi yhtä olennainen osa teekkari-kulttuuria kuin em. vappuplajäykset ja jos niin miten?

Tämän kirjoituksen tarkoitus on toivottaa onnea ja menestystä lukijakunnan keskuudessa linjaansa tulevaisuudessahakevallePolyteekkari-lehdelle.

VILLE TIKKANEN
PÄÄTOIMITTAJA
OUBS

Keltsu kuohuttaa mieliä

LAURA KOSKENROUTA
laura.koskenrouta@tky.hut.fi

Dipolin Keltsun eli Mexital Cantinan lopettaminen on aiheuttanut Ota-niemessä suuren kohun ja asian ympärillä liikkuu valtavasti huhuja. Mexital Cantinassa kerätään adressia ravintolan toiminnan jatka-misen puolesta ja siihen keräänty-neistä kommentteista päätellen osa ihmisistä luulee, että ravintola-toiminta Keltsun tiloissa on loppu-massa kokonaan. Näin ei ole, vaan Keltsu jatkaa uuden yrittäjän voimin. Tilalle tulee otaniemäläisille jo ennestään tuttu Sodexho, joka on luvannut säilyttää paikan kohtuuhin-taisen ja tunnelmaltaan leppoisan linjan. Keltsuun voi siis suunnata jat-kossakin perinteisille tenttikaljoille.

Syyt ravintoloitsijan vaihtamiseen ovat olleet kovien spekulaatioiden aiheena.

TKY:n kiinteistöpäällikkö Matti Kauppilan mukaan Keltsoa on viimeksi remontoitu 1980-luvun puolivälissä ja sen tilat ovat päässeehtä pahasti rapistuneita. Lisäksi esimerkiksi Keltsun ilmastointi ei vastaa nykyisen tupakkalainsäädännön vaatimuksia. Tilat ovat perusteellisen remontin tarpeessa ja peruskorjauksen rahoittaminen vaati TKY:n talousjohtaja Erkki Kosken mukaan vuokran korottamista tasolle, jota Mexital ei ollut

valmis maksamaan. Kun Mexitalilla oli ollut muutenkin vaikeuksia maksaa vuokriaan ajoissa, sopimus sanottiin irti maaliskuussa 2001 vuoden irtisanomisajalla.

Dipolin henkilöstöravintolaa hoitava Sodexho oli varteenotettava vaihtoehto uudeksi vuokralaiseksi mones- ta syystä. Dipoli on suunniteltu niin, että koko talon ravintolatoimintaa voidaan hoitaa kätevimmin keskuskeittiöstä käsin, mikä ei onnistu jos talossa on kaksi ravintoloitsijaa. Keskuskeittiö-
 systeemi oli käytössä vuoteen 1993 asti, kun TKY pyöritti itse talossa ravintolatoimintaa, ja nyt Dipolin tarjoamat mahdollisuudet saadaan taas täysipainoisesti hyödynnettyä. Lisäksi Sodexhon tarjoama vuokra oli noin kaksinkertainen verrattuna siihen, mitä Mexital pystyi maksamaan. Sodexho lupautui myös investoimaan huomattavan summan uuden ravintolan irtaimistoon. Koska TKY ja Sodexho ovat jo ennestään yhteistyökumppaneita, TKY:lle oli luontevaa hyväksyä Sodexhon tarjous.

Valitettavasti ravintoloitsijan vaihtamisprosessi ei ole sujunut ongelmitta. TKY:llä ja nykyisellä vuokralaisella, Mexitalilla on suksestiristissä irtisanomisen suhteen ja

osapuolten näkemykset asioista eivät juuri kohtaa. Keltsussa ravintolatoimintaa harjoittava franchising-yrittäjä Riitta Caraveo (Mama-Mex Oy) ei ole eikä ole ollut vuokra-suhteessa TKY:aan, vaan riita on ennen kaikkea tilan päävuokralaisen Mexitalin ja TKY:n välillä.

Helmikuun alussa TKY:n teekkarikylä- ja kiinteistövastaava Janne Viskari julkaisi asiasta TKY:n newsseissä (esim. tky.tiedottaa 1.2.2002) kovasanaisen tiedotteen. Siinä mainittiin esimerkiksi, että Keltsun vuokranmaksu on systemaattisesti laiminlyöty maaliskuisen irtisanomisen jälkeen. Mexital Oy:n omistaja Hannu Honkavaara kiistää väitteen jyrkästi.

Loppuvuodesta 2001 Mexital
riittäutti irtisanomisen TKY:n kanssa.
TKY vastasi purkamalla Mexitali-
jäljellä olevan sopimuksen ilman irtis-
sanomisaikaa. Tällä hetkellä Mexital
Cantina on siis periaatteessa
sopimuksettomassa tilassa. Riidan
osapuolten neuvottelut eivät ole
tuottaneet tulosta, joten asiassa
jouduttaneen käyttämään välimies-
menettelyä. Erkki Kosken näkemys
kuitenkin on, että remontti tullaan
aloittamaan alkuperäisen suunnitel-
man mukaisesti aprillipäivänä.

Mitä sanoo Sodexho?

Dipolin ravintolapäälikkö Heta Jokipii, millainen tulee olemaan uudistunut Keltsu?

Keltsu tulee konseptiltaan olemaan samanlainen kuin nykyäänkin, eli viihtyisä ja kodikas paikka, johon voi tulla syömään, kuuntelemaan musiikkia ja seurustelemaan tuopin tai pelin ääreen.

Keltsu-nimitys on nykyiselle ravintoloitsijallekin periytynyt siltä ajalta, kun TKY itse pyöritti Dipolissa ravintolatoimintaa Kaljakellari-nimellä. Mikä tulee uuden Keltsun viralliseksi nimeksi?

Minusta Cantina on aivan oiva nimi eikä sitä ole välttämättä syytä vaihtaa. Asiaa ei ole vielä lyöty lukkoon, eli jonkinlainen nimikilpailu saatetaan toki järjestää, jos se katsotaan aiheelliseksi.

Sodexho tunnetaan teekkariden keskuudessa lähinnä opiskelijaravintolana. Onko Keltsuun tulossa opiskelijahintaisia lounait?

Ei ole, koska Kela ei myönnä tukea ravintoloille, joissa on anniskeluoikeudet. Kymmenen prosentin teekkariaiannus ruoista kyllä on tarkoitettu säilyttää. Muutenkin hintatasopidettä on opiskelijajäsenlisenä, ovathan teekkarit ylivoimaisesti suurin asiakasryhmämme!

Eri tyyppiset henkilöstöruokat ovat tosiaan Sodexhon pääasiallinen business, mutta ei se kapakan pitokaan meille vierasta ole. Esimerkiksi Hakaniemessä sijaitseva La Mer-niminen ravintola on Sodexhon omistuksessa. Ja kyllähän me täällä Dipolissakin hoidamme kaikenlaisia tilaisuuksia tuhansien ihmisten teekkaribleistä aina tohtorinpromootioihin asti.

Miten käy teekkaripannun? Mikä on ruokalistan hittituote?

Teekkaripannu ja Servin Majan
pannu säilytetään ehdottomasti!
Henkilökuntaamme kuuluu ihmisiä,
jotka ovat olleet talossa toissa jo
siihen aikaan, kun TKY hoiti ravin-
tolaitoimintaa Keltussa. Perinteiset
reseptit ovat siis hallussa.

Pizzan ykköstilaa ei varmaan mikään pysty horjuttamaan! Ruokalistan runko säilytetään, samoin juomarepertuaari. Uutena on kevyet vaihtoehdot ruokalistassa ja ”Viikon tuote” -tyyppiset kokeilut. Mahdollisesti jotain etnistä vaihtoehtoakin on tulossa.

Keltsuhan on menossa perusteelliseen remonttiin ja sisustuskin aiotaan ilmeisesti uusia. Minkälainen on Keltsun ilme ensi syksystä lähtien?

Arkkitehti Jukka Kuloaho, joka on suunnitellut mm. Chico'sin ja Ale

pubin, on suunnittelussa ottanut lähtökohdaksi Keltsun tilojen ainutlaatuisuuden. Kiviseinää pyritään tuomaan valaistuksella esiin ja murretut väriytykset noudattelevat sen sävyjä.

Baarin paikkaa muutetaan myös niin, että kallioseinä pääsee paremmin oikeuksiinsa. Samalla tila saadaan luontevasti jaettua kahtia, savuttomaan ja tupakkapuoleen.

Yhtä kaikki, Keltsun ilme tulee olemaan viihtyisä ja rento. Tarkoituksemme on säilyttää se teekkarirykyläläisten olohuoneena niin kuin se on ollut tähänkin asti.

Järjestetäänkö Keltsussa vastaisuudessa live-keikkoja? Entä kisastudioita?

Tottakai. Keltsun lava ei lähde mihinkään, joten siinä voi esiintyä entiseen malliin. Tilaan hankitaan myös kunnolliset äänentoistolaitteet ja ainakin televisiot kummallekin puolelle, mahdollisesti screenikin.

**Ja vielä se tärkein kysymys:
Mikä on tuopin hinta uudessa
Keltsussa?**

Panimoalan oikuistahan ei voi tietää etukäteen, mutta tuopin hinta tulee olemaan kohtuullinen. Ja tokihan meillä on arkisin Happy hour, jolloin se on vielä edullisempi.

Polyteekkari

- tässä ja nyt, ennen ja jälkeen

EERO HOLMILA
eero.holmila@tky.hut.fi

Syksyllä 2001 useamman vuoden ilmassa ollut ajatus järkevöittää Teknillisen Korkeakoulun lehdistökenttää yhdistämällä Otahuuto ja Nyytiset sai uutta ilmaa purjeisiinsa. Tavoitteena oli saada aikaan entistä laadukkaampiylioppilaslehti, joka pureutuisi teekkariyhteisön sisäisiin asioihin sekä päivänpoltaviin yhteiskunnallisiin ilmiöihin. Uuden edelleen riippumattoman julkaisun linjaa ja kirjoituksia tulisi valvomaan Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan tarkoitusta varten perustama toimitusneuvosto.

Joulukuussa 2001 tehtiin viimein selvitysten ja valmistelujen jälkeen pikapäätös yhdistää kyseiset jo puolen vuosisadan ajan ilmestyneet lehdet.

Päätöksen jälkeen oli edessä nimen valitseminen uudelle uljaalle julkaisulle. Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunta antoi joulukuun puolivälissä jäsenistöilleen mahdollisuuden vaikuttaa tulevan lehden nimeen ja julisti nimikilpailun.

Enemmän ja vähemmän tasokkaita ehdotuksia lehden tulevasta nimestä tuli yhteensä 91 kappaletta. Näiden joukosta oli Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan hallituksella vaikea tehtävä valita yksi mahdollisimman hyvin ylioppilaskuntaa, sen jäseniä ja toimintaa, sekä itse lehteä kuvaava nimi. Kun jo jokaisella nimen ehdottajalla, saati sitten kaikilla muilla reilulla 10 000:lla ylioppilaskunnan jäsenellä oli oma henkilökohtainen näkemyksensä asiasta, oli tehtävä ymmärrettävästi äärimmäisen haastava.

Sekä Otahuudon, Nyytisten, näiden kahden nimen yhdistelmien että täysin uusien ehdotusten nimiä voitaisiin perustella useista eri näkökulmista. Koska lehdellä kuitenkin voi olla ainoastaan yksi nimi, oli hallituksen tehtävä valinta. Koska yhdistettiin kaksi vanhaa lehteä täysin uudeksi aviisiksi, oli perusteltua, ettei uuden lehden nimeksi tulisi 'painolastiksi' kummankaan vanhan lehden nimeä.

Nimikilpailun voittajaksi valittiin lopulta Kaarlo Väisäsen ehdotus Polyteekkari. Ylioppilaskunta piti voittanutta ehdotusta sekä teekkariperinteitä kunnioittavana että osuvasti juuri Otaniemen teekka-reita kuvastavana. Nimen teekkari-osalla on jo pitkät perinteet Teknillisen Korkeakoulun julkaisutoiminnessa: 1930-luvulla perustettiin Teekkari-niminen lehtivastapainoksi Ylioppilaslehdelle ja Studentbladelle. nimen poly-etuliite puolestaan erottaa Otaniemen teekkarit Suomen muista teekkareista viittaamalla 'Poliin' eli Teknilliseen Korkeakouluun.

Muutamia ehdotettuja nimi-vaihtoehtoja Polyteekkarille
CosmoPoli, Elementti, Endohut, Technosaurus, Hemulin hunajaiset säkeet, Jämerän henki, Melko viral-

linen lehti, Newstiset, NyHuuto, nyyhuutiset, Nyytiset - Uuheter, Ota! - Ta!, Otahuuto, Otaktuel, OTALEHTI, Otaloki, OtaNews, OtaNytt, Ota-nyysijä, Otanyytiset, paramaailma, politrukki, Sapuska, Teekkari, Teekarilehti, Tekniikan ylioppilas, Tekniikantorvi, TKY Tööttaren THS, Trisooks, Tupsulehti.

Pölyteekkari

Lukiessasi tätä tekstiä on kädessäsi Teknillisen Korkeakou- lun Ylioppilaskunnan uutuutta hohkaava lehti, Polyteekkari, se entistäläadukkaampi ja parempi lehdykkä viihdyttämään ja kertomaan missä mennään meille heipparallaa kymmenelletuhannelle Ylioppilaskunnan jäsenelle.

Lehdestä tulet löytämään edelleen niin perusviihdyttäviä ja hauskoja juttuja kuin vakavampaa journalistiakin, TKY:n tiedotuksia ja

CosmoPoli, Elementti, Endohut, Technosaurus, Hemulin hunajaiset säkeet, Jämerän henki, Melko virallinen lehti, Newstiset, NyHuuto, nyyhuutiset, Nyy- tiset - Uuheter, Ota! - Ta!, Otahuuto, Otaktuel, OTA- LEHTI, Otaloki, OtaNews, OtaNytt, Ota-nyysijä, Ota-nyytiset, paramaailma, politrukki, Sapuska, Teekkari, Teekarilehti, Tekniikan ylioppilas, Tekniikantorvi, TKY Tööttaren THS, Trisooks, Tupsulehti.

kiltojen tapahtumat sekä ne kaikkien haluamat pirun ruokalistat. Toisin sanoen lehdessä luulisi edelleen olevan kaikille jotain, niin kuin niissä edellisissäkin pölyisissä paperini- puissa. Siis loppu hyvin ja Otaniemessä kaikilla hyvä tahto ja iloinen mieli? Ei aivan.

Polyteekkari, ah ja oh, miten inspiroiva nimi! Pitelemäsi aviisin nimi on herättänyt jo ensimmäisestä julkistamisesta asti erittäin voimakaita mielipiteitä. Keskustelun ja suurien tunteiden syntymisen ei pitäisi koskaan olla pahasta yleiselle ilmapiirille ja niiden synnyttämi- seen pitäisikin lähes aina pyrkiä, joko nerokkailla peliiliikkeillä taikka ronskilla provosoinnilla. Tässä tapauksessa lehden kannalta ikävää on se, että lähes kaikki käyty keskustelu on keskittynyt haukkumaan ja totaalisesti vihaamaan sen nimeä. Kysyt- täessä kehtaa aiharva myöntää seisovansa nykyisen nimen takana täysin rinnoin ja kirkkain mielin. Vielä harvempi julistaa nimen auvoi- suutta ja sen mukavan svengaavaa sointia julkisesti. Eikä ihme.

Polyteekkari, oi ja voi, mikä ihas- tuttava ja menevä nimi! Se kyllä

kuvastaa ja kunnioittaa teekkari- perinteitä erittäin hyvin, ainakin jos ajattelemme niiden jo kuuluvan hamaan historiaan. Menneiden lehtien nimissä vilahdellutta nokke- luutta ja oivaltavuutta on uudesta nimestä turha etsiä edes suuren- nuslasin kanssa. Ei vaikka käyttä- mäsi olisi parempi kuin se Tiimarista kympiällä ostettu. Puhuttaessa Poly- teekkarista alkaa yhdellä jos toisella vilkkumaan mielessä epileptisesti mustavalkoiset valokuvat, Vanha Poli, frakkeihin pukeutuneet antiik- kiteekkarit sekä Polyteekkarimu- seo. Jo nimi antaa helposti kuvan viimeisen päälle asiapitoisesta ja jäykästä lehdestä. Persoonallisuu- den puute suorastaan paistaa siitä, kuten myös humoristisuuden puute. Kaikkihan tietävät kuinka suuri kysyntä tekniikan tulevaisuuden toivoilla on kyseisenlaiselle lehdille. Eri hienoa.

monitahoinen nimi! Nerokas vivahde saadaan nimestä irti kun aletaan pohtimaan sen Poly-osaa. Totta, se viittaa vallan mainiosti monitieteellisyyteen. Totta, se viittaa oikein näpsäkästi Poliin. Totta, se viittaa erittäin pätevästi erilaisiin polymeereihin, luoden nimelle ihan pikkuriikkisen muovisen ja halvan jälkimaun. Toisaalta polyhan tarkoittaa kevytmateriaalia, joten lehden nimen imagoahan lieneekin histo- riallisen ja tylsän sijasta kevyt ja muovinen eli menevä ja pinnalli- nen. Ikävää lehdelle, että nimestä tulee myös niin valitettavan monelle, niin valitettavan helposti mieleen ammattikorkeakoulut. Ei tarvitse selailta kuin muutaman ammat- tikorkeakoulun nettisivuja kun jo löytää hykerryttävän kohdan, jossa ne tituleeraavat olevansa 'poly- technic'. Kaikki kunnia ja hatun nostot ammattikorkeille, mutta jok- seenkin sitä mielellään kuitenkin erottuisi niistä. Mieluummin enem- mälläkin kuin rinnan mitalla. Olisi kiva.

Polyteekkari, juupa juu. Niin paljon kuin monella tekeekin mieli, ei nimestä enää tässä vaiheessa kannata hirveästi repiä peli- housujaan, kuten ei myös muitakaan vaatteitaan. TKY kuitenkin järjesti jäsenistöilleen mah- dollisuuden ehdottaa toinen toistaan loistavampia ja nokkelampia nimiä, joten on vain ja ainoastaan oma häpeä jos ei ottanut tilaisuudesta vaaria taikka mummoa. Hiukan voisi ihmetellä nimikilpailun ajankohtaa siitä joulukuun puolestavälistä johonkin jouluaaton tienoille. Silloin kun ei kovinkaan moni opiskelija tenttikauden ollessa käynnissä enää käynyt koululla kuin korkeintaan kääntymässä. Nyytisissä kyllä ilmoitettiin nimikilpailusta komeasti ja näyttävästi, jo runsaat kaksi päivää ennen ehdotusten jättämisen deadlineä. Monille jäikin yllättäen koko nimikilpailun olemassaolo täy- dellisesti hämärän peittoon. Aika hulppeaa.

Kaiken urputtamisen jälkeen on kuitenkin hyvä muistaa vanha sananlasku, joka menee jokseenkin näin: "Ei nimi miestä pahenna, vaan mies nimen". Toivotaan, että kevään vaihtuessa kesäksi on Polyteekkari- nimi saanut jo aivan uuden ja posi- tiivisen kaiun koko TKY:n jäsenistön keskuudessa.

Aurinkoista vuoden alkua.

Juttua varten kerättiin mielipiteitä ja mielikuvia Polyteekkari-nimestä noin 30 ihmisen joukolta, jossa oli edustettuna myös vanhempaa polvea. Myöskään ei unohdettu selata läpi TKK virallisia urputus-foorumeja - newssejä.

Opintotuen-
saaja, laske
onko vapaa
vuositulosi
2001 ylittynyt!

Opintoraha ja asumislisä on palautettava viimeistään 31.3.2002, jotta vapaa vuositulo 2001 nousisi 6000 markalla palautettua kuukautta kohden!

Vapaaehtoista takaisinmaksu- lappua voit pyytää OTm-lomak- keella tai opintotuki@hut.fi kautta, jos mainitset kuukaudet ja hen- kilötunnuksen. Ajoissa palauttamalla säästyt tukikuu- kausien menetykseltä, 15 %:n korotukselta ja voit valita minkä kuukauden palautat. Tulovalvon- nassa 2001 (helmikuussa 2003) jokaista alkavaa 6000 markan vapaan vuositulon ylitystä kohden peritään 15 %:lla korotettuna yhden kuukauden opintorahat ja asumislisät alkaen vuoden lopusta. Jos tuloylitys on enintään 1000 markkaa, takaisinperintää ei kuitenkaan tehdä.

Muista laskea mukaan kaikki veronalaiset ansio- ja pääomatu- losi (lukuunottamatta itse opinto- tukea), siis muun muassa koko verollinen bruttopalkkasija esimer- kiksi myyntivoitot. Lisäksi huomioi- daan toimeentulon turvaamiseen tarkoitetut apurahat ja tulot ulko- mailta.

Lisätietoja vapaan vuositulon määräytymisestä ja eri tulola- jeista:

news.tky.hut.fi/opintotuki,
www.kela.fi/opintotuki

Ylioppilaiden
terveydenhoi-
tosäätiö
tiedottaa:

**Otaniemen YTHS suljettu
remontin vuoksi**

Terveiden – ja sairaanhoito
palvelee osoitteessa Otakaari 20
Ajanvaraus p. 468 2899
Lääkärien vastaanotot arkisin
8-15 (torstaisin 9-15)
Terveidenhoitajan vastaanotto
ilman ajanvarausta 8-11 (torstaisin
9-11), iltapäivisin ajanvarauk-
sella.

Terveidenhoitajan neuvontapuhe-
lin 8-9 (ei to) ja 12-13
Laboratorio on avoinna 8-10.30
(torstaisin 9-10-30)
Hammashoito toimii 4.2. 2002
alkaen Töölön asemalla os. Töö-
lönkatu 37 A.
Ajanvaraus p. 4050 800.
Kerro aikaa varatessasi, että
opiskelet Otaniemessä ja sinua
aiemmin hoitaneen lääkärin nimi.
Kun särkee ja tarvitset ajan
samalle päivälle, mene aamulla
8-10 Töölön asemalle. (Aikoja sär-
kypotilaille ei jaeta puhelimitse)

Lumi tuli sittenkin

LAURA KOSKENROUTA
laura.koskenrouta@tky.hut.fi

Vielä laskiaistiistain aattona sää oli pelottavan keväinen, mutta tiis-taiaamuun herätessä maa oli kuin tilauksesta valkoisena. Pääkau-punkiseudun opiskelijat pääsivät siis jälleen kerran perinteiseen laskiaismäkeen Ullanlinnanmäelle nauttimaan lumesta, raikkaasta ilmasta, vauhdin hurmasta ja tietysti hernekeitosta.

TKY:n järjestämässä "Eniten vankä mäenlaskuhärveli" –kisassa oli lukuisa määrä osanottajia. Mäkeä tultiin pulkkien, kylpyammei-den ja liukureiden lisäksi alas ainakin rollaattorilla, pyörätuolilla ja ankkapulkalla. Jollalla mäkeä alas tulleet purjehdustaitoiset täffäläi-set eivät laskeneet vain gravitaation varaan, vaan käyttivät varmis-tuksena myös tuulivoimaa. TF:n punaisia haalareita oli myös erään sohvän kyydissä.

Eniten vängäksi härveliksi valittiin Koneinsinöörikillan elämysja-oston Elämys-Gizmo, lavoista, runkopatjasta ja lasketteluksista koottu rakennelma, jonka kyytiin uskaltautui myös Radio Suomen toimittaja.

Lapin kullan Stiga race veti kymmenittäin ihmisiä kilpailemaan Ullanlinnanmäen vauhtikuninkuudesta. Osanottajat saivat palkin-noksi Otto-lonkeroa, reppuja ja T-paitoja. Tyytyväiset järjestäjät kuvasivat meininkiä valtavaksi ja kilpailijoilla näytti olevan kivaa. Tapahtuman toinen sponsori, Lipton, tarjoili Kaivohuoneen terassilla pyramidipussiteetä kylmettyneille laskiaisen viettäjiille.

Eurogallup: "Meitä ei kuseteta!"

Mäenlaskun lomassa suori-tettiin juhlakansan keskuu-nessa pienimuotoinen euro-gallup. Päivän kysymys oli: Mikä on pahin eurokusetus, jonka uhriksi olet joutunut? Kyselyn perusteella olivat monet teekkarit törmänneet euron myötä monenlaisiin ikä-vyyksiin. Kuvassa olevat rak-salaiset Enna (III), Markus (III) ja Hasse (III) olivat yleisestä linjasta virkistävä poikkeus.

Seppo (Ko, II): Kansalaisia kusetetaan joka päivä, bussilippujen hinnat ovat nousseet.
Otto (Ko, I): Killan bileissä ei saanut maksaa kaljaa markoilla, vaikka markka on vielä virallista valuuttaa.
Sanni (P, I): Sodexho on tehnyt teekkareillejännän nostamalla euroverukkeella hintoja.
Pekka (Ko, IV): Oluen hinta kantapaikassa nousi vuoden-vaihteessa 1.20 euroon.

Arkkitehdit olivat olleet epä-onnisia erilaisten automaat-tien kanssa:
Sini (A, II): Pullonpalautus-automaatit pyöristävät hintoja alaspäin ja jos palauttaa ison satsin, jää vähän tappiolle.
Sanna (A, II): Pankkiautomaateista ei saa 10 € seteleitä! Ihmiset pakotetaan tuhlaa-maan kun täytyy aina nostaa niin paljon rahaa.
Olli (A; II): Sain peliau-tomaatista voitoksi kahden euron kolikkoa muistuttavia Thaimaan bahteja.

Aktiivisena toisen suussa

MIIA LENKKERI
miia.lenkkeri@tky.hut.fi
KUVA:EVE&ILMARI

Suuteleminen on aistikasta kommu-nikointia.Parhaimmillaanseosoittaa rakkautta ja kiintymystä. Pahimmil-laan suudelma voi viestiä suhteen lopusta. Monilta suutelu sujuu luon-nostaan ilman kummempia oppitun-teja.

Ensisuudelmaasta on silti pitkä matka kohti huulten kanssa taitu-rointia. Vaikka ensimmäisestä suu-telukokemuksesta olisi jo ikuisuus, se ihka ensimmäinen suudelma uuden tuttavuuden kanssa mieti-tyttää aina. Päässä pyörivät muun muassa kysymykset, milloin on soveliastasuudella tai miellyttävätkö suudelmani häntä? Joskus suu-telukokemukset uuden kumppanin kanssa saattavat olla niin hämmen-tävät, että lupaavasti alkanut suhde kuivuu kokoon täysin erilaisten suu-telutapojen vuoksi. Mikä meni siis vikaan? Tunsiko himokas blondi tukehtuvasi kieleesi vai ovatko suu-telutapasi täysin yllätyksettömiä?

Huulet kohtaavat

Huulet yhteen ja suudelma on siinä. Itse asiassa näin ei ole, jos halutaan tuottaa itselle ja toiselle pohjatonta nautintoa huulin. Supussa olevien huulien kohtaamista voi toki kutsua perussuudelmaksi. Lisämausteita on onneksi olemassa tähänkin soppaan. Perusasioista on kuitenkin parasta lähteä liikkeelle.

Jotta suudelmasi ei olisi yllätyk-setön ja tylsä, lähesty kumppaniasi varoen ja arvoituksellisesti. Vaikka elämme vapaamielisessä maail-massa, monet vetäytyvät pikaisen suudelman jälkeen heti pois ja jännitys suutelijoiden välillä katoaa.

Syynä vetäytymiseen voi olla muun muassa pelko siitä, miltä suudelma toisesta tuntui. Ja eihän niin pitäisi suinkaan käydä, että suukottelu-sessio jätetään ikään kuin kesken. Joskus voikin olla ihan mukavaa viipyillä hetki toisen kasvojen edessä niin suudelman ennen kuin jälkeenkin. Oletko ajatellut, että huu-lisuudelman aikana voit olla sekä aktiivinen että passiivinen osapuoli? Ime vaikkapa välillä toisen ylä- tai alahuulta ja anna mennä tunteen voimalla. Jos aktiivisuuspuuskasi laimenee ja haluat lopettaa suudelman, voi passiivinen läsnä-olosi kertoa toiselle, että nyt on aika lopettaa. Toisen kontrolle jää näin suudelman lopetus.

Luikerteleva kieli

Kielisuudelma eli ranskalainen suudelma on jännittävä tapaus. Toisen kieleenhän voi vaikka tukehtua, jos kielet eivät ole sulassa sovussa suun syövereissä. Kielten kohtaaminen on kuitenkin hyvin luonnollinen juttu. Rentoudu siis ja anna mennä. Samanlaiset hampaat ja nystyrät löytyvät myös sen hetkisen kohteesi suusta.

Ole siis aktiivinen ja tutki. Anna kuitenkin välillä valta myös kumppa-nisi himolle, ja keskity tuntemaan, kuinka hän suutelee sinua. Vaikka kielten leikittely tuntuisi syntisen makealle, voi siitäkin mennä maku. Pidä siis taukoa välillä, jotta kielen hermonystyrät pääsevät taas ren-toutumaan. Parin minuutin small talk tai muun sortin suutelusessio antaa mukavan levon suun tunto-aisteille.

HIV-tartuntakaan ei estä kieli-suudelmia. Tiesitkö nimittäin, että tartunta kielisuudelmasta on hyvin epätodennäköinen. Tartunnan mah-dollisuus kasvaa, mikäli ham-masharja tai hammaslanka on aiheuttanut ikeniin verenvuotoa ennen kielisuudelmää.

Matto tuo jännitettä

Kielisuudelmat ovat monen makuun, mutta kammarien harvinaisempaa herkkua ovat varmasti sähkösuu-delmat.

Sähkösuudelmää varten tarvitaan vain pimeä huone ja matto, joka antaa potkua huulten kohtaami-seen. Ennen suudelmää sam-mutetaan huoneesta valot. Sen jälkeen hierotaan jalkapohjia aktii-visesti esimerkiksi mattoon. Tämän jälkeen voit lähestyä sängyllä loikoi-levaa kohdettasi ja kun huulenne kohtaavat, voit nähdä ilmassa pienen kipinän. Välillä on siis sähköä! Esimerkiksi matkustaja-laivojen sähköiset kokolattiamatot ovat otollisia kohteita, joista kannattaa hakea energialatausta hytin puolelle. Sohvasta ja villahuo-vasta voit myös pienellä hankauk-sella saada kipinöintiä intiimeihin hetkiisi.

Yllätä siis itsesi ja kanssaihmiset aistikkaalla kieli-imulla tai hypäyttä-vällä sähkösuudelmalla. Ne sopivat niin linjuriin kuin makuukammariin-kin. Onhan suuteleminen turvallista hommaa.

(Lähde: Willian Cane, Suutelun taito 1994)

suutelumielipide

Tätä mieltä kypsästi kahdenkym-pin päällä olevat naiset, sinkku (S) ja suhteessa elävä (SE), ovat suute-lusta:

SE: Suuteleminen on erittäin tärkeä osa suhdetta. Suuteleminen voi olla jopa intiimimpää kuin pelkkä seksi. Se on jopa hauskenpää kuin seksi.

S: Seksi ilman suudelmia ei ole kieltämättä yhtään mitään. Kaikki eivät kuitenkaan halua suudella

seksin aikana. Eihän sitä aina sen tiimellyksessä tosin ehdikään! Itse pidän pehmeistä ja kosteista suukoista, ilman kieltä.

Kieli vain ällöttää minua kun se luikertelee suussa. Pidän kielisuu-delmistä vain seksin yhteydessä. Niiden kanssa tunnelma tiivistyy.

SE: Tykkään suudella kielen kanssa. Pidän kiihkeästä tunnel-masta, jossa on monipuolisesti välillä kieltä ja välillä huulta. Välillä

on ihanaa, kun kielet vain ovat eivätkä liiku. Suudella täytyy mie-lestäni ajan kanssa. Kaikki eivät kuitenkaan tiedä mitä tehdä kielen kanssa, ja ovat vain suu auki ja ihmettelevät. Itseään voi onneksi kehittää suutelijana. Parasta on kun joku yllättää suudelmalla. Mielest-äni on ihanaa imuttaa julkisesti. Parhaimmalta se tuntuu, jos joku tulee yllättäen taakseni ja suutelee kaikkialle. Ainakin minun puolestani miehet voisivat suudella enemmän!

Jostain syystä vuoden vaihtuminen tuo aina nostalgisia ajatuksia. Isävainaa kielsi aina jyrkästi laskemasta rahoja, mikä tuli mieleen lkuisen laskiessa joulun alla sormet mustina kymmenpennisiä pankin antamaan muovipus-siin. En tiedä, mikä oli kiellon syy? Ehkä ennen vanhaan ajateltiin rahojen olevan likaisia ja sopimattomia lapsen sormiin, tai ehkä isä näin huolehti pojan taloudellisesta kasvatuksesta. Aikaa kolikkojen pussittamiseen meni tunti ja käsien pesemiseen toinen tunti, eikä vielä tiedä oliko mokomasta hommasta hyötyä. Vaikka nyt on selvää, että pankki jätti tilittämättä yli 5^Å kolikoistani, ei niiden takaisin saamisesta ole vielä tietoa. Nyt pitäisi jaksaa mennä jonottamaan ja valittamaan konttoriin, jossa olen viimeisen kolmen vuoden aikana käynyt vain kerran hakemassa uuden pankkikortin. Kiirettä ei ole, sillä konttori on lakossa.

Koulussa työtahti on entisestään koventunut. Näin kolmannen vuosi-kurssin keväällä luetaan erilaisia sairauksia ja sairaustiloja tavoitteena oppia niiden synty, tunnistaminen, hoidon periaatteet sekä niille altistavat tekijät. Siinä on hommaa. Esimerkiksi niinkin tavallisen oireen kuin pitkitty-neen eli yli kolme viikkoa kestäneen yskän takana voi olla mm. poskionte-lontulehdus, krooninen keuhkoputken tulehdus, krooniset keuhkoinfektiot, astma, vaikea närästys, erään verenpainelääkeryhmän sivuvaikutus, sar-koidoosi, homepölykeuhko, vierasesine, keuhkopussin tulehdus, sydämen vajaatoiminta, itänaapurista tuotu tuberkuloosi, kasvain tai psyykkiset syyt. Osa noista toki poissulkeutuu jo potilasta naamaan katsottaessa ja osa vaatii kyselemistä ja tutkimuksia, mutta jos lääkärintne lunttaa kirjasta tarkistaakseen, ettei unohtanut mitään, hän on paremminkin tunnollinen kuin taitamaton. Ach so, poltatteko sattumoisin tupakkaa?

"Elämme kovia aikoja ystävä hyvä", sanoi kuuluisa puhuva koira Aku Ankka lehdessä aikoinaan ja niin eletään nytkin. Turkulaiset hampuusit menivät sitten lopettamaan Carrolsin! lkuinen Teekkari ei muista kesästä 1983 juuri muuta kuin MM-kisalippujen loppumisen ja Carrolsin. lkuinen on tottunut toistaiseksi rauhanomaiseen rinnakkaiseloon kapitalismin kanssa, mutta arvokkaan brändin hukkaaminen suosikkipurilaisen ohella meinasi aiheuttaa slaagin. Vai säästyy siinä mainoskustannuksia, joita on poltettu varmaan kymmenien miljoonien edestä, että lähes jokainen alta viisi-kymppinen tietäisi, mitä tarkoittaa fraasi: "Kaksi Klubia yhden hinnalla." lkuinen kävi viettämässä hiljaisen hetken Tampereen Carrolsilla, mutta hampurilaisessa maistui hänen mielestään jo lopun alkua. Vaikka klubin vielä tulevaisuudessa saisi, ostaa lkuinen vast'edes purilaisensa Marjolta kulmakioskista.

IKUINEN ON TEEKKARI, JOKA ON VAIHTANUT DI-OPINNOT LÄÄKÄRIN OPINTOIHIIN TAMPEREELLA.

AMK-jatkotutkinto rinnastetaan diplomi-insinöörin tutkintoon?

Opetusministeriö on myöntänyt ammattikorkeakoulujen jatkotut-kintojen kokeiluluvat kahdelle-kymmenelleammattikorkeakoululle. Tekniikan aloista mukana ovat korjaus- ja täydennysrakentamisen sekä hyvinvointiteknologian kou-lutusohjelmat kuudessa eri am-mattikorkeakoulussa.

Jatkotutkinnolle ei ole vielä keksitty nimeä, mutta opetusministeri Ras-kin mukaan tutkinnon suorittajat ovat eräänlaisia "mestarimaiste-reita". Rask näkee ammattikorkea-koulun jatkotutkinnon ylemmän kor-keakoulututkinnon veroisena suori-tuksena (HS 7.2.2002).

- Ammattikorkeakoulukoulutus ja yliopistokoulutus ovat molemmat tärkeitä osia suomalaisessa kou-lutusjärjestelmässä, mutta tutkinto-vaatimusten luonteet ovat työ-elämää ajatellen aivan erilaisia. Tämä on otettava huomioon myös täydentävien opintojen suunnitte-lussa, TKY:n hallituksen korkea-koulupoliittinen vastaava Maarit Saloranta kommentoi. Salorannan mukaan esitetyt maisterintutkin-toihin mahdollisesti rinnastettavat ammattikorkeakoulujen jatkotutkin-not olisivat omiaan sekoittamaan kirjavaa nimikekenttää sekä suoma-laisten opiskelijoiden että työnanta-jien silmissä, ulkomaisesta koulutus-ja työelämäkentästä puhumatta-kaan.

Jatkotutkinto on tarkoitettu amat-tikorkeakoulututkinnonsuorittaneille henkilöille, joilla on vähintään kol-men vuoden työkokemus alalta tutkinnon suorittamisen jälkeen.

Opetusministeriön mukaan jatko-tutkinto on työelämälähtöinen ja siinä korostuu aikuiskoulutuksel-linen toteutus. Jatkotutkintoon johtavien koulutusohjelmien laajuus on 40 opintoviikkoa niillä aloilla, joilla ammattikorkeakoulututkinnon laajuus on 160 opintoviikkoa ja 60 opintoviikkoa aloilla, joilla tutkinnon laajuus on 140 opintoviikkoa.

Saloranta suhtautuu uudistukseen kriittisesti:

- Jatkokoulutuskysymyksessä oleellista on jatkokoulutettujen sijoit-tuminen kokonaisuuteen. Kysy-myksessä ei ole pelkästään ammat-tikorkeakouluja vaan koko suoma-laista koulutusjärjestelmää vahvasti koskettava mullistus. Näin suuressa koulutuspoliittisessa kysymyksessä on yliopistot ja yliopisto-opiskelijat otettava mukaan keskusteluun. Vaikuttaa siltä, että Suomeen ollaan vinhaa vauhtia rakentamassa jo olemassa olevan yliopistoväylän rinnalle uutta yliopistolinjaa peiteni-mellä.

Suomen ylioppilaskuntien liiton (SYL) koulutuspoliittinen sihteeri Kati Isoaho muistuttaa, että kokei-lupääötöksen jälkeen on menetel-tävä maltillisesti: - kokeilun jälkeen tulee asiasta keskustella laajasti ja arvioida tilanne sen jälkeen uudelleen. Päätökset jatkotoimen-piteistä tulee tehdä vasta kokeilu-vaiheen jälkeen.

Kokeiluun on vuosina 2002 - 2005 varattu 300 aloituspaikkaa vuosittain. Ensimmäiset valituista kouluista aloittavat jatkotutkintoon tähtäävän koulutuksen ensi elokuussa.

Pääsykoekirjat Akateemisesta!

pääsykokeisiin
för inträdesprov

Klikkaa Pääsykoekirjat 2002 osoitteessa www.akateeminen.com

- Saat tietää kaikkien kotimaisten yliopistojen ja korkeakoulujen sisäänpääsyvaatimukset.
- Kirjat saat suoraan Akateemisesta Kirjakaupasta tai Internetin kautta.
- Ja huomattavan edullisesti.

Esimerkiksi:

Paula Kirjavainen, Ritva Laakso-Manninen
STRATEGISEN OSAAMISEN JOHTAMINEN **39,00 €**
Edita **231,88 mk**

Juha Kinnunen
YRITYKSEN TALOUSHALLINNON PERUSTEET **31,00 €**
KY Palvelu **184,32 mk**

Tuire Ylikoski
UNOHTUIKO ASIAKAS **30,00 €**
KY Palvelu **178,37 mk**

Vilho Mäkelä
JOHDANTO KANSANTALOUSTIETEeseen..... **31,00 €**
KY Palvelu **184,32 mk**

Markku Kallio, Pekka Korhonen, Seppo Salo
JOHDATUS KVANTITATIIVISEEN ANALYYSIIN TALOUSTIETEISSÄ **25,00 €**
HKKK Pekka Korhonen **148,64 mk**

AKATEEMINEN KIRJAKAUPPA
AKADEMISKA BOKHANDELN

Helsinki • Itäkeskus • Tapiola • Tampere • Turku

MALAYSIA
– TRULY
ASIA

MAHDOLLISUUS
OPISKELLA
AASIASSA
- MIBP

Helsingin kauppakor-
keakoulun Malesia-ohjel-
man (MIBP) hakuaika
kesäksi on käynnissä.
Kurssit alkavat touko-
kuussa ja päättyvät
elokuussa. Opintojen
nopeasti edetessä saat
samalla mainion tilai-
suuden tutustua rikkaa-
seen aasialaiseen kult-
tuuriin uusien elämysten
maustamana. Kurssitar-
jonta: Team Building and
Leadership, Entrepreneur-
ship, Corporate Finance,
Sales Management ja
Asian Studies. Lisätietoja
ja kurssiohjelma:
kaskihar@hkkk.fi.

PARTURI-KAMPAAMO

INNO-HAIR

**PÄÄASIA ON
SIISTIT HIUKSET**

UUSI VUOSI, Uudet KUUDET!
Terveystalon uudet ja vanhat asiamiehet
tutustuttuun uuteen liikkeeseen

PÄÄASIASSA TEITÄ PALVELEET!

MARJA

KRISTINA

RINA

MEIDET LÖYTÄÄ

INNOLIISTA
Tekniikkatie 12
02100 ESPOO
(09) 2517 2051

PARTURI KAMPAAMO

Salon Marke

p. 09 462 907
Ostarin yläkerrassa

SAFKAT

18.2.-22.2.2002

	Alvari	Smökki	Dipoli	Täffä
MA	Currykana, riisi Katkarapukeitto, täytetty voisarvi Kasvisohukaiset, puolukkasurvos *Metsästäjänleike, lohkopерunat Hedelmärahka	jauheliha-tomaattipizza tomaatti-fetapizza KANABURRITO kasviburrito	Spaghetтия Bolognese Juurespaistikkaita ja yrttikermaviiliä Aurajuustokeittoa Broilersalaattia	Kalakori / Kanakori Riistakäristys, puolukkaa, perunasose Kukkakaaligratiini Kurkkusosekeitto
TI	Juustomestarin kala, perunat Tilliliha, perunat Katkarapu täytteinen kampela Nuudeleita kasvis-inkiväärikastikeessa Rommi-rusinamousse	salami-sipulipizza sipuli-paprikapizza JAUHELIHABURRITO paprika-sinihomejuustopasta	Lammasta minttukastikkeessa Juustoista tomaattiuunikalaa Kookoskasviksia Kermaista kanakeittoa Nuudeli-katkarapusalaattia	Hawaijinleike Mandariinibroileria Kasvispaistos Parsa-parsakaalikeitto
KE	Bolognesekastiketta, Silakkapihvit, yrttikastike Peruna-juustokiusaus Appelsiiniiriisi	tonnikala-katkarapupizza ananas-herkkusienipizza KEBAB	Dijon-sinappi broileria <i>Paistettua riisiä ja vihanneksia</i> Bortskeittoa Feta-salaattia	Grillipihvi Spagettia jauhelihakastikkeella Spagettia gorgonzolakastikkeella Porkkanasosekeitto
TO	Lihakeitto, leipää Kanaa intialaisittain, riisi Parsakaalipiirakka *Smetanalohi Raparperipaistos, vaniljakastike	kinkku-herkkusienipizza herkkusieni-sinihome- juustopizza POSSUBURRITO tomaatti-kermapasta	Lindströmmimpihvi, pikanttiakastiketta Zuccinia provence Hernekeittoa ja pannukakku hillolla Lohi-pastasalaattia	Lehtipihvi Turskaa taikinakuoressa, perunasose Maksapihvit, puolukkaa, perunasose Kasviskääryleet, puolukkaa, perunasose Kylmäsavuporo-juustokeitto
PE	Maksa-porkkanastroganoff, Jauhelihapihvit, kesäkurpitsakastike Pinaattikeitto, kananmuna, leipää *Aurajuustoleike, lohkopерunat Mausteiset kinuskimansikat	pepperoni-paprikapizza paprika-parsapizza KEBAB kasviskrepit	Creme fraiche porsasta Feta-pinaattilasagnea Fenkoli kalakeittoa Juustosalaattia	Chicken Kiev -tomaattikastike Kasvispihvit, tomaattikastike Savukalakeitto
LA		kinkku-ananaspizza ananas-paprikapizza KALKKUNAWOK		

25.2.-1.3 2002

MA	Kanaviillockki, riisi Kinkku-purjopiirakka Kikhernecurry, riisi *Kalkkunaleike, hedelmäkastike Karpalohyytelö	jauheliha-sipulipizza sipuli-tomaattipizza KANABURRITO kasvisburrito	Pastaa kylmäsavulohikastikkeella Pinaattiohukaiset porkkanamuhen- noksella Tomaattikeittoa Rosepaistisalaattia	Porsaanleike Havaiji Lasagne Kasvislasagne Kanakeitto
TI	Silakkapihvit, muusi Liha-kasviskastike, muusi Meksikolainen maissikeitto. patonki *Kebab, tomaattikastike Leipävanukas	salami-ananaspizza ananas-sinihomejuustopizza JAUHELIHABURRITO pestopasta	Nakkistroganoffia Kasvistortillat Ranskalaista kalakeittoa Curry-kanasalaattia	Täffänleike Broileria -currykastike Täytetyt tomaatit Siskonmakkarakeitto
KE	Porsasstroganoff Tilli-katkarapukastike, pasta Juustomestarin kiusaus *Valkosipulihärkää, lohkopерunat Hedelmiä, kinuskikastikeessa	tonnikala-katkarapupizza herkkusieni-parsapizza KEBAB juustovihanneskeitto	Lohikiusausta Appelsiini-porsaspataa Kasvisrisottoa Parsakaalikeittoa Tijuana salaattia	Grillipihvi Jauhelihakastike ja spagetti Basilikapesto Sienikeitto
TO	Siskonmakkarakeitto, reissumies Broilerin koipi talon tapaan Porkkanapihvit, yrtti-kermaviilikastike * Oskarinleike, lohkopерunat Appesiini-viikunasalaatti	kinkku-paprikapizza paprika-fetajuustopizza POSSUBURRITO parsakaalipasta	Burgundin härkää Sieni-kasvispiirasta Hernekeittoa, pannukakkua ja hillolla Tonnikala	Porsaannoisetit Uunikirjolohta, tomaattimajoneesia Jättihampurilainen Kasvishampurilainen Parsakeitto
PE	Jauheliha-makaronilaatikkoa Kasvisrisotto *Poronkäristys, muusi, puolukkaa Juustotorttu, mansikkakastike	pepperoni-oliivipizza oliivi-tomaatipizza KEBAB kasvispaistos	Juustoiset broilerpihvit currykastikeella Juuresratatouille Kasvisseosekeittoa ja pasteija Katkarapu-pastasalaattia	Kunnonpihvi -ananasrengas ja perunasose Pinaattiohukaiset, puolukkaa ja peru- nasose Nakkikeitto
LA		salami-paprikapizza paprika-oliivipizza KINKKURISOTTO		

Kun ei nappaa

LAURA KOSKENROUTA
laura.koskenrouta@tky.hut.fi
KUVA: ILMARI HEIKKINEN

Tökkiikö opinnot? Laihana lohtuna voi aina luottaa siihen, että kohtalo-tovereita riittää. Poli on kova koulu ja täältä valmistuminen on kovan työn takana. Karikkoa matkalle riittää matematiikan peruskursseista aina diplomityöhön asti, ja moni jättääkin leikin suosiolla kesken. Likimain jokaisella lienee oma rästiin jäänyt kurssinsa, joka kummittelee kalenterissa tenttikaudesta toiseen. Onnistumisen tunteet ja palkitsevat hetket saattavat olla todella harvassa ja opiskelusta voi tällöin tulla jopa mielenterveyttä rassaava stressitekijä. Jos painolastina on vielä paineita töissä ja ihmissuhdekiemuroita, seilataan jo varsinaisessa Bermudan kolmiossa.

Onneksi ongelmat aina eivät ole näin vakavia, vaan yleisimpinä kompastuskivinä ovat oma jaksaminen ja joskus myös silkkä saamattomuus. Kun ponnisteluita huolimatta kova työ ei tuota odotettuja tuloksia, vaatii luonnetta jaksaa eteenpäin ja uskoa itseensä.

TKK:lla tiedostetaan, että opiskelijat ovat kovilla ja uupuneille teekkareille pyritään järjestämään apua. TKK:n Rekryointipalvelut järjesti TKY:n Mielen hyvinvointi -projektiin

liittyvän motivaatiokurssin, jolla oli tarkoitus avata opiskelua haittaavia mielen umpisolmuja. Uraneuvoja Riitta Hoikkala-Holmin luotsaama pienryhmä eri opintojen vaiheessa olevia teekkareita kokoontui kahtena marraskuisena aamupäivänä pohtimaan yhdessä, mikä kenelläkin mättää ja miksi. Eri-laisten pari- ja ryhmäharjoitusten avulla pyrittiin pureutumaan pulmien ytimeen ja löytämään samalla työkaluja ongelmanratkaisuun.

Syyt osallistua kurssille olivat moninaiset. Joidenkin elämäntilanteessa oli kaikki jumissa, jotkut olivat mukana itsensä kehittämisen takia. Yksi tuskaili diplomityön kanssa ja toinen oli turhautunut jatkamaan Poliilla, kun toivottu opiskelupaikka muualla ei ollut auennut. Pahimmassa jamassa ollut osallistuja halusi blokata masennus-itsetuhoajattelunsa. Ammattiauttajan läsnäoloa pidettiin tärkeänä, koska on väärin vaivata ongelmillaan aina kavereita ja läheisiä. Samoin ajateltiin, että muiden ihmisten tilanteista ja ongelmista voi yrittää oppia. Monia helpotti jo tieto siitä, että muutkin painivat samankaltaisten pulmien kanssa.

Kurssilla käytettyjen harjoitusten tarkoitus oli tuulettaa luutuneita ajatusmalleja ja opetella suhtautumaan asioihin tuoreella tavalla. Keskusteltiin oman ajattelun ja asenteen merkityksestä ja niiden voimasta: Välillä sitä on itse motivaationsa Pahin Vihollinen nro 1, vaikka pitäisi päinvastoin olla itselleen kannustava kaveri. Kun ympäristö vaatii jatkuvaa tehokkuutta ja suorittamista, ajautuu helposti kohtelevaan itseään kohtuuttoman ankarasti. Eräs teekkari oivalsi, että motivaatio ei tule mistään taivaalta kosmisena säteilynä, vaan se muodostuu siitä, miten me kukin asioita itse omassa päässä kelaamme ja pyörittelemme.

Eniten ajatuksia herätti kurssilaisissa harjoitus, jossa pareittain tarkasteltiin omia tavoitteita ja suunnitelmia kolmelta eri kantilta: optimistin, kriitikon ja realistin silmin. Parin kanssa ensin maalailtiin optimistin ominaisuudessa ruusuisin mahdollinen tulevaisuudenkuva, sitten kriittisenä ammuttiin kaikki mahdollinen alas ja lopulta haettiin yhdessä realistinen kultainen keskitie, jota pitkin voi lähteä etenemään. Tämä harjoitus, jossa

pääsi kaivautumaan oman pään sisään oli erään kurssilaisen mielestä erityisen hyödyllinen, koska kun pohti realistisesti päämääriensä toteuttamista, omat unelmat tulivat saavutettavammaksi eivätkä tuntuneet enää niin kaukaisilta.

Kurssilla pohdittiin myös arvoja. Jokainen kirjoitti lapulle jonkun tärkeäksi katsomansa asian elämässään ja tätä alettiin purkaa osiin: Miksi juuri tämä asia on tärkeä? Mitä se ilmentää? Mitä vielä tärkeämpää sen takana on? Kolmen iteraatiokierroksen tuloksena alettiin päästä jokaiselle tärkeisiin elämän perusasioihin ja -tarpeisiin. Tämä harjoitus muistutti erästä kurssilaista siitä, että tietääkö hän mitä oikeasti elämältään eniten haluaa. Kurssi antoi arkitohinoiden keskelle harvinaisen tilaisuuden pysähtyä miettimään syntyjä syviä, sillä ilman ”pientä pakkoa” ei aina muista aloittaa näinkin tärkeitä pohdintoja.

Mitä motivaatiokurssista jäi käteen? Erään tyytyväisen osallistujan mielestä harjoitukset opettivat positiivista asennetta, optimismia sekä itsetuntemusta eli asioita, joita hän oli tullut hakemaankin. Puh-

dinantajana kurssi toimi myös opiskelijalle, joka vastoin tapojaan oli kurssin jälkeen istunut sinnik-käästi lukusalissa aamusta iltaan lukemassa tenttiin ja vieläpä ajoissa! Hänelle oli valjennut, että mitä enemmän asioita tekee, sitä enemmän se motivoi. Häkellyttävän muutos oli tapahtunut teekkarissa, joka tuli kurssille masennus-itsetuhoajatuksissa ja joka lopussa uskoi, että kurssin jälkeen hän uskaltaa uskaltaa tehdä mitä sitten haluaa-kaan!

Uraneuvoja, psykologi Riitta Hoikkala-Holm, mitä antaisit neuvoksi opiskelu- tai muiden ongelmien kanssa painivalle teekkarille?

Opiskelijoiden elämäntilanteeseen kuuluu jatkuva valintojen ja päätösten tekeminen suurista asioista. Omaa alanvalintaansa kuuluukin miettiä kriittisesti! Haasteet ja pikku kriisit kuuluvat normaalielämään, mutta se ei tarkoita, että ongelmat pitäisi kantaa yksin.

Jos opinnot tai elämän muut pulmat askarruttavat, älä epäröi ottaa yhteyttä!

riitta.hoikkala-holm@hut.fi

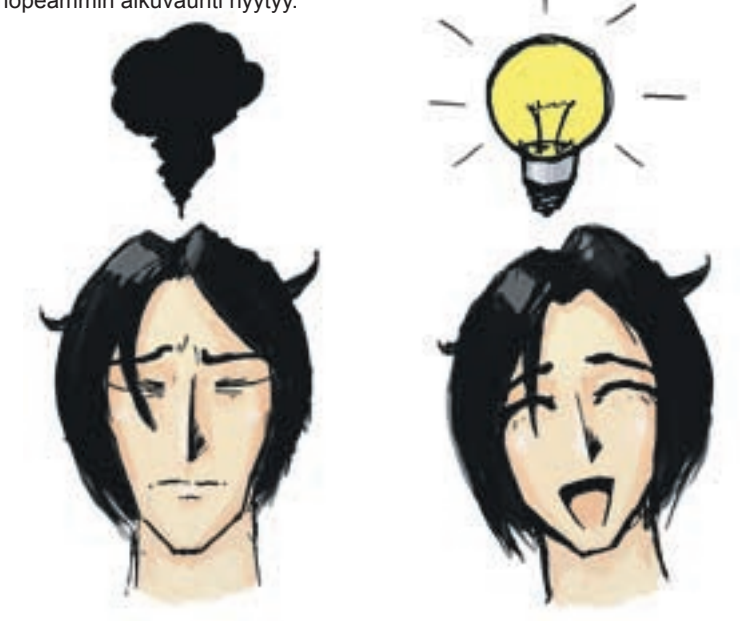
Leppoisuutta lukujärjestykseen

Toimivan lukujärjestyksen rakentaminen on taitolaji. Lukujärjestys on toimiva silloin, kun jotakuinkin kaikki ottamansa kurssit saa vietyä kunnialla läpi alusta loppuun eikä rästejä jää. Tähän tavoitteeseen on yllättävän vaikea päästä. Luku-kauden alussa on mukava sulloa kalenteri täyteen luentoja ja las-kareita ja tyytyväisenä kuvitella, että seuraavan tenttikauden jälkeen opintorekisteriote näyttää 25 opintoviikkoa paremmalta.

Onnelliset ja aikataulussa valmistuvat ovat ne, jotka pystyvät tällaisiin suorituksiin! Itselläni ja myös kaveripiirissä tällaiset suunnitelmat ovat yleensä jääneet lupaavasta alusta huolimatta toteutumisessaan puolitiehen. Mitä tunnollisemmin yrittää tehdä kaiken vaadittavan, sitä nopeammin alkuvauhti hyytyy.

Jos ohjelmassa on pelkkää saneltua pakkopullaa, sen suorittaminen on raskasta ja ikävää. DI-tutkintoon kuuluu onneksi jokunen opintoviikko vapaavalintaisia opintoja, mikä kannattaa muistaa kursseja valittaessa. Jos kaikki pakollinen maistuu puulta, on hyvä ottaa piristysruiskeeksi mukaan joku kurssi puhtaasti omasta mielenkiinnosta. Parhaimmillaan tällainen antaa potkua myös niiden tylsempien kurssien suorittamiseen.

Tiedustelin muutamilta ihmisiltä, mitkä kurssit heille ovat jääneet mieleen motivoivina ja mukavina, ja mitä kursseja he suosittelevat kavereilleen. Jos nämä vinkit eivät kolahda, TKK:n opinto-opasta selaillemalla löytyy varmasti jotain inspiroivaa!

opiskelijalta

Sakke (tuta, II):
Mat-2.197 Filosofia ja systeemiajattelu (0.5 - 6 ov)
Soveltavan matematiikan laitokselta löytyi oikea herkkupakkaus - Esa Saarinen luennoi aiheesta Filosofia ja systeemiajattelu. Kurssi on loistavaa puolihumanistista sielun ja mielen painia, joka vie heikomalta yöunet ja tipauttaa koke-neemmankin javaneekerin leuan lattiaan. Kestää taas paremmin muiden kurssien luentojen elämää suurempaa tylsyyttä, kun välillä saa silmillään maistella rehellistä takatukkaa ja suurta lavakarismaa!

Katariina (kone, N):
AS-74.101 Tietokonesimulointi (2 ov)
Tällä kurssilla sai leikkiä mukavalla tietokoneohjelmalla (Matlabin Simulink) ja simuloida kaikenlaisia juttuja. Kurssi suoritettiin kotitentillä ja oikein harmitti, kun sen sai valmiiksi! Olisi ollut kiva tehdä vaikka enemmänkin tehtäviä.

Juho (tuta, IV):
AS-116.100 Kappaletavaratuotannon automaatio (3 ov)
Tämä kurssi sytytti mieleni, kun kerrankin pääsi puuhaamaan jonkin oikeasti teknisen jutun kanssa, joihin tutalla ei hirveän usein törmää. Sanalla sanoen, löysin pienen sisäisen insinööri.

Markus (AS, III):
AS-75.120 Mediatekniikan perusteet (2 ov)
Kurssin vierailuluennosta suurin

osa oli erittäin mielenkiintoisia. Elävimmän on jäänyt mieleen viestinnän professori Osmo A. Wiion luento, jonka aiheena oli Viestintä ihmisläheisestä näkökulmasta. Kyseinen luento oli ehdottomasti paras, jolla olen ollut koko opiskeluaikanani.

Kie-98.170 Käytännön ruotsia 2 (1 ov)
Tällä kurssilla ei ollut lainkaan varsinaista opetusta, vaan se oli puhtaasti keskustelukurssi. Tunnin alussa joku opiskelijoista piti alustuksen valitsemaansa aiheeseen, jonka jälkeen aiheesta keskusteltiin ruotsiksi ensin pienryhmissä ja lopuksi koko luokan kesken. Kerran aiheena oli ruuanlaitto ja silloin tarjolla oli keskustelun lisäksi myös kääretorttua ja mehua!

Marko (raksa, N):
A-36.150 Yhdyskuntasuunnittelun perusteet (3+3 ov)
Mukava ja helppo harppaus arkkitehtien ihmeelliseen maailmaan. Asiallisia ja virkistävän erilaisia luentoja rakennetusta ympäristöstä ja sen hahmottamisesta, usempia ryhmätöitä ja isohko liimaa-leikkaa-tuskastu-harjoitustyö. Siinä tehtävänä on suunnitella asuinalue vaikkapa Loviisan edustalle. Tarjoaa kivaa vaihtelua muuten niin samankaltaiseen opiskeluun.

Vie-98.800 Ympäristöviestinnän perusteet (2 ov)
Viestinnän kurssi, jonka (pakollisilla) luennoilla on mielenkiintoisia ja hyvinkin erilaisia vierailuluen-

noitsijoita. pienestä puu- ja metsäpainotteisuudestaan huolimatta tarjoaa ajattelun aihetta yleisemminkin ympäristöasioista ja niiden viestinnästä. Sisältää myös vierailun Ympäristöuutisten toimitukseen.

Yhd-12.136 Globaalit vesikysymykset (2 ov)
Hieman eri tavalla toteutettu kurssi etenkin veteen liittyvistä kysymyksistä kehitysmaissa. Pääasiassa vierailijoiden pitämiä luentoja on muutama, lisäksi kurssilla tehdään suurehko ryhmätyö. Kurssi tarjoaa perinteisestä poikkeavan näkökulman ja ajattelutavan tekniikan kehitykseen ja yleiseen talouskasvuun sekä korostaa poikkiteieteellisuuden merkitystä.

Laura (kone, III)
TU-53.221 Työsuhdepolitiikan perusteet (2 ov)
TU-53.226 Muuttuva suomalainen yhteiskunta (1 ov)
Tämän lähemmäksi valtiotieteitä Poliilla tuskin pääsee. Pitkän linjan sosiaalipoliitikon Pekka Haatan luennoilla käsitellään Suomen historian valossa yhteiskuntamme nykypäivää. Omalla järkkymättömän lempeällä tavallaan hän kritisoi väsymättömästi vallitsevaa arvo-maailmaamme, jotta tehokkuusajatteluun kasvavat johtajanidut eivät urallaan toteuttaisi ”duuniin tai uuniin” -ajattelua työntekijöidensä suhteen. Joitain Haatanen ihasuttaa, toisia vihastuttaa. Kylmäksi hänen kurssinsa eivät jätä.

Gravitaatio tuntui

EERO HOLMILA
eero.holmila@tky.hut.fi
KUVAT: JAAKKO HÄME

Gravis loppuu nyt ja elämä alkaa tästä. Kello on kahdeksan aamulla ja mulla ei ole mitään sanottavaa. Tai oikeastaan on, mutta Zen Cafen aamuyön vaikutus on vain vielä liian ylitsepursuava. Kyllähän te tiedätte: tämä talo on tyhjentynyt kuten Dipoli, yks cee, päälafka ja mieli. Mulla oli aika superhauskaa, Pekalakin oli hauskaa ja kaikilla muillakin oli hauskaa. Gravis on oikeasti, siis ihan oikeastiokeasti, yhtä ihmisolennon riemujuhlaa!

Mennessäni gravikseen mun ego oli saavuttanut uuden ääripisteensä. Haalarinliepeestä löytyi pressikorttia, lompakosta vippiä ja päästä kusta. Sisäänpääsy ei kerrankaan tuottanut ongelmaa; "hei, kuules, mä oon lehdistöä, viitikkö päästää sisään tästä suoraan, jookostajoo?". Kyllä viitsi. Aluksi oli suo, kuokka ja Jussi. Niitten jälkeen oli alkuillan tyhjä Dipoli, jota kansoittivat valkomustat järjestäjät ja tremolokummaisaiset. Ei se haitannut, sujahdettiin helposti joukkoon kuin kivi merenpohjaan. Semmoinen laakea kivi, tarkoitan. Olin onnellinen. Kerrankin paikka johon sopeuduin. Tuntia myöhemmin olin humalassa.

Tupakkaakaan ei saanut polttaa, paitsi sellaisella aidatulla alueella. Ihmisarvoa alentavaa kohtelua, karjanajoa vastaavaa suorastaan. Ei sekään kyllä haitannut. Kahden tunnin kuluttua kaikki kuitenkin

polttivat tupakkia missä lystäsivät. Paskiaiset. Ihmisiä tuli jossain vaiheessa paljon ja useita. Juhlavoella oli metrien jonot. Tai ehkä jopa useamman. Ramppasin pihalla niin paljon kuin kerkesin ja joka kerta piti heiluttaa veryimportantpersonkorttia. Eivät halunneet painaa naamaa mieleen. Hassua, mä kun aina luulin ettei se olisi ihan niin vastenmielinen. Siellä joku oikislainen nappasi mut pitkään keskusteluun. Halusin pois, mutta ei se onnistunut. Juteltiin sorsista ja lumilautailusta. Joku mainitsi hanhen ja joi omia juomiaan. Tavan tollo.

Koska oltiin Graviksessa laskin mäkeä. Vain kerran, sen jälkeen se oli jo tuttua. Laskun aikana, siis humalan, etsittiin 22 pistepirkkoja, mutta löydettiin vain keikkamanageri. Kunnon äijä, se näytti vihreätä valoa 22-p:n haastattelulle. Veti muuten älyttömän hyvä keikan. Pistepirkot siis, ei se äijä. Oubsin hörhöt pyörivät taas ympäriinsä kuin.. niin. Oli poliisiasua, videokameraa ja pampppua. Teknikko oli pistänyt solisluunsa paskaksi ulliksella. Ei tainnut kuitenkaan kerätä säälipojoja tai hoivaamisviettisiä naisia. Tai mistäs minä mitään tiedän. Näin myös paljon tuttuja aikojen takaa ja edestäkin. Pikku-serkun Hyvinkäältä. Kaverin, jonka nimeä en muistanut. Neidon, jonka nimen muistin erittäin hyvinkin.

Ärhäkkään päätoimittajan, joka yritti saada minut kirjoittamaan Graviksesta heti ja saman tien tai ainakin torstaihin mennessä. Ei muuten ketale onnistunut, haa-haa.

Dipolissa myytiin kaljaa, ihan monen monituoisessa pisteessä. Jälleen kerran se oli kallista, niin kallista. Multa loppuivat rahat ihan alkuunsa, pummasin lisää; "heitä kuule kymmenen eukkia, ja sä siellä takana, pistä viisi!". Vieläkin taskussa kymppi, sillä saa rimistä hyvää yrttivoipatonkia. Tai sitten Keltsusta kaljan tai pari. Niitä oli useampi kappale. Ei siis Keltsuja vaan kaljoja sekä myyntipisteitä. Kaljan perässä joutui jonottamaan ja välillä sitä sai pelkästään kolikoilla. Setelirunkkareita vietiin ja lujaa. Joskus liiallinen massin määrä ei ole hyvästä, ei ainakaan jos se ei ole viiskytsenttisten muodossa. Kaljojen jälkeen oli kuitenkin hauskaa, kukaan mitään pennosia laskeskele, ei ainakaan ennen kuin jälkeenpäin. Hauskuuden ollessa suurimmillaan kadotin kaikki. Tutut, vieraat ja eriepelit. Alas istumalla ja takaperin sataan laskemalla kaikki muuttui hyväksi. Juu, keijutarinoissa. Joku heitti miesten vessassa iloista läppää, vessanpöntölle. Kuulosti norjalaisen raskasmetalliyhtyeen laulajalta, en tosin muistanut keneltä.

Joskus 22 pistepirkon jälkeen

lavallaiskeytyi Killer. Samaan aikaan joku teki mulle ikävät killerit ja varasti mun lovemost kaljatuopin. Saa mielellään palauttaa, nimikyltin kera. Killeriä ei jaksanut kuunnella. Mielekkäämpää oli mennä häiriköimään kaverin ja kaverin entisen tyttöystävän kommunikointia. Ajoitus ei ole aina ollut parhaimpia puoliani. Alakerrassa soitettiin jossain vaiheessa Don Johnson Big Bandia. Suorastaan haltioduttavaa. Elehdin tyylikkään rytmikkäästi pehmeän soundin viemänä, kunnes joku kertoi minun muistuttavan lähinnä kuolonkouristuksissa painivaa oravaa. Lopetin välittömästi ja hain kaljan. Seuraava yritys meni jo paremmin. Mentiin haastattelemaan 22-p:tä. Kivoja tyypejä ja mukavia vastauksia. Ennen kaikkea omasivat hyvän kädenpuristuksen ja se jos joku on tärkeää.

Loppujen lopuksi bileet Dipolissa loppuivat. Viivytettiin lähtöä noin ihan huvin vuoksi, jotta järjestysukkeleilla olisi hauskenpää. Näyttivät iloisilta. Hyvää menoa ei voinut lopettaa kesken, joten lähdimme jatkoille. Ensin sinne ja sen jälkeen tuonne. Popitettiin musiikkia ja parannettiin maailmaa. Kuiteista ei muuten tule hyviä sätkäpapereita, ei sitten millään, uskokaa hyvällä. Kerrainko muuten jo, että mulla oli superhauskaa?

JAAKKO HÄME
jaakko.hame@tky.hut.fi

Polyteekkari: Olette kasaamassa juuri faneiltanne materiaalia - kuvia, artikkeleita, runoja, piirroksia, mitä vain - koko kaksikymmenvuotiselta uraltanne kirjaanne.

22-Pistepirkko: Like kustantaa rokkikirjoja, ja he olivat monta vuotta sanoneet että pitäisi tehdä pistepirkkokirja ja me sanottiin että ei tehdä mitään pistepirkkokirjaa mutta sitten yks kerta me luvattiin mieltä asiaa ja ajateltiin että sehän olisi hauskaa ja mietittiin että millainen kirja olisi kiva. Kun aikasemminkin oli tullut kaikenlaista fanipostia ihmisiltä jotka tykkää meidän musiikista, me ajateltiin että olisi kiva, että kirja koostuisi osittain tuommoisista, fanien kirjoittamista patkista sen sijaan että se olisi kuiva historiikki siitä, mitä me ollaan tehty ja missä me ollaan tehty.

PT: Teillä on muutenkin tämä toiminta ollut aika lailla fanilähdistä, on harvinaisen laajat nettisivut sekä olette esimerkiksi antaneet faneille mahdollisuuden miksata uudelleen kappaleenne ja lähettää takaisin teille. Onko tämä ollut fanien toivomusta vai kuinka tähän on lähdetty?

22p: Joo, meidän luonne taitaa olla semmoinen. Toisaalta meillä on tämä meidän trio joka on tiukasti meidän omassa käsissämme, mutta halutaan tilaisuus faneille ottaa tähän jotenkin osaa.

PT: Teillä oli jonkinlainen keikkatauko ennen kuin uuden Rally of Love -levyn myötä palasitte keikkailemaan. Onko hyvin lähtenyt käyntiin? Ainakin tänään oli loistokeikka ja yleisö hyvin

A 22-PISTEPIRKKO - on tuhlausta soittaa avantgardistisia biisejä tällaisella keikalla

messissä.

22p: Viimeisen kolmen kuukauden aikana on tullut soitettua niin helvetisti, ihan saatanasti. Soittaminen on kivaa, se menee periodeittain, silloin kun tehdään levyä niin ei tehdä keikkoja ja kun on tehty levy niin sitten tehdään keikkoja. Ja nyt on aika tehdä keikkoja.

PT: Alkaako olla rankkaa jo?

22p: Ei se rankkaa...se on kivaa. Jos soittaa huonosti ja jos harmittaa oikein raivokkaasti, silloin se on rankkaa.

PT: Teidän eka levy, Piano, Rumpu ja Kukka (1984) oli suomenkielinen, sen jälkeen kaikki levyt on ollut englanninkielisiä. Aiotteko vielä tehdä mitään suomeksi?

22p: Ei ole tiedossa suomenkielistä matskua ainakaan tietääksemme. Englanti on meille luonnollinen kieli musiikissa.

PT: Uudella levyllä teillä on aika lailla elektronista soundia mukana. Onko tämä luonnollisen kehityksen tuomaa vai johtuuko tämä suoraan joistain tietyistä vaikutteista?

22p: Me innostuttiin hiphop-musiikista, ja tästä, onko se nyt teknomusiikkia vai mitä se nyt onkaan ja me haluttiin ottaa takaisin mukaan meidän rytmikoneet, koska meillä oli 80-luvulla rytmikoneita jotka oli simppeleitä ja yksinkertaisia, ja sitten aloimme ostaa uusia. Klubikulttuurissa olemme olleet kyllä aika vähän mukana. Kun kiertueella hengailee keikkapaikoilla tai käy niillä klubeilla, on aivan innostunut siitä musiikista ja sillä lailla me innostuttiin siitä. On mukavaa että

tavallaan ollaan myös hyvin pitkälle tällainen yhtye mitä yleisö voi jorata, niin on kiva että mukana on elementtejä jotka on tällä hetkellä ihmisille tärkeitä.

PT: Teitte uusimman levyn suurimmaksi osaksi ruotsissa sikäläisten kanssa yhteistyössä, vaikuttiko tämä tulokseen?

22p: Kyllähän niillä oli iso osuus asiaan. Niitten kanssa oli mukava tehdä yhteistyötä ja niiltä tuli paljon ideoita ja he työstivät välillä itseksensäkin materiaalia, että kyllähän sillä selkeä vaikutus oli asioihin.

PT: Teillä on oma studio, Bare Bone Studio, ette kuitenkaan tätä käyttäneet juurikaan uuden levyn tekemisessä?

22p: Ne on meillä sellaisia liikkuvia mobiilistudioita, voisi olla vaikka kolmekin Bare Bone Studiota. Vietiin osa siitä sinne naapuristudioon mukaan ja kytkettiin niitten kamoihin kiinni.

PT: Teidän edellinen levyne, Downhill City –elokuvan ääniraita (1999), julkaistiin Suomessa aikamoisessa hiljaisuudessa, monilta kun kysyy, niin luulevat että edellinen levyne olisi Eleven (1998). Oliko tämä vain siksi että levy oli ”vain” soundtracklevy?

22p: Me tykätään siitä levystä, mutta se ei ole meidän Bare Bone Business –julkaisujamme vaan Clearspotin, meidän saksalaisen ja eurooppalaisen levy-yhtiön julkaisu. Ne importoi sen suomeen, laittoivat sen vain kauppoihin eivätkä tehneet juuri mitään muuta. Mutta ei mekään kyllä haluttu pitää siitä mitään meteliä. Se oli vähän niin kuin meidän välilevy vaikka hyvä

onkin. Se oli ihan hauska levy, koska me tehtiin se aivan omilla kamoillamme ja kolmestaan, vaikka meidän ranskalainen ystävämme Leo auttoi kuten aina on auttanut. Sitten halusimme mennä myös toisten studioon ja tehdä toisten kanssa paljon töitä.

PT: Nykyään tuntuu olevan nouseva juttu taas että rock-yhtyeet ottaa kantaa yhteiskunnallisiin, ja joskus jopa poliittisiin asioihin. Pyrittekö te musiikkinne kautta viemään eteenpäin omia kantojanne?

22p: Eioikeastaan. Jos joku meistä kirjoittaa laulun jossa on joku sanoma ja se on jengin mielestä tarpeeksi hyvä niin me tehdään se. Mitään tarvetta sanoman levittämiseen musiikin kautta tällä hetkellä ei ole.

PT: Miten opiskelijabileissä soit-taminen eroaa muista keikoista?

22p: Erilaista sinänsä, että tänne ihmiset on yleisesti ottaen tulleet vaan juhlimaan. Eli pitää olla tätä (polkee jalkaa lattiaan) että ihmiset voi joraa ja pitää sitä hauskaa. Ihmiset on päissään, ja niillä on kaikki kaverit ympärillään, olisi ihan ajan tuhlausta soittaa kaikista avatgardeimpia biisejämme. Se ei palvelisi ketään. Me ollaan nyt hyvin kohteliaita, mutta se voi muuttua, voi olla että aletaan soittaa hankalia keikkoja.

PT: Olette haastatteluissanne maininneet, että liika julkisuus on ahdistavaa ja käy välillä hermon päälle.

22p: Jos julkisuus liittyy musiikkiin ja musiikin tekemiseen niin se kuuluu kuvioon, mutta muuten ei.

Vain musiikki, on tärkeää että meillä on omat elämät ja omat musiikki-bisneksen ulkopuoliset kaverit.

PT: Teillä varmaan on aika hyvä asema tämän suhteen, kysymykset lienevät yleensä juuri musiikista eikä lehdistö utele paljoa muuta.

22p: Joo, ihmiset on hirveän kohteliaita meille.

PT: On ehkä aikaista kysyä kun uusiin levy on vastikään julkaistu, mutta mitä teiltä on odotettavissa seuraavaksi?

22p: No tuo kirja jota fanien kanssa yhteistyössä tehdään, ja toivon mukaan kokoelmalevy joka julkaistaisi samaan aikaan kirjan kanssa. Me ollaan oltu niin monella levyfirmalla vuosien varrella, että se riippuu päästäänkö niiden kanssa sopimuksiin biiseistä. Yksi tanskalainen kaveri yrittää tehdä dokumenttia meistä, kuvasi Euroopan kiertueellakin jotain neljäkymmentä keikkaamme ja kokoaa siitä nyt materiaalia kasaan tv-dokumentin syntymisen toivossa. Ja sitten meillä on hirveä hinku tehdä uusia kappaleita. Aletaan suunnitella seuraavan levyn kappaleita, kootaan Bare Bone Studiosiin unitteja ja mietitään. Keväällä tehdään keikkoja ja taas kesällä Euroopan festivaaleilla keikkoja.

PT: Teillä on hassu asetelma bändin sisällä, teillä ei ole yhtä johtohahmoa kuten monissa yhtyeissä vaan kaikki säveltää ja sanoittaa biisejä eikä kukaan ole toistaan enempää esillä.

22p: Meistä ei kukaan ole tarpeeksi vahva, ei ole resursseja, ryhtyä vetämään yhtyettä. Se että

saadaan biisit kasaan ja hommat toimimaan, se vaatii meitä kaikkia kolmea. Ja tämä on meidän tapauksessa ainoa tapa, miten tämä toimii.

PT: Miten yleisö on muuttunut 20-vuotisella urallanne?

22p: Varsinkin tämän uuden levyn osalta, ja muutenkin on tullut nuoria ihmisiä paljon keikoille mikä on ihan vitun kiva. Mukana on myös osa niistä vanhoista ihmisistä, ja haitari on aika laaja. Se on hyvä, sillä olisi aika väsyneitä bileitä, jos jengi olis että ”soittakaa nopeesti, pitää mennä laittamaan lapset nukkumaan”.

PT: Aika monet varsinkin Suomessa toivovat teille kansainvälistä läpimurtoa. Varsinaista sellaista ei ole tapahtunut kuitenkaan vielä.

22p: Luultavasti me ei tulla sitä ikinä tekemäänkään. Jos sellainen on tullakseen niin kiva, mutta se ei ole itse tarkoitus. Suosiomme kasvaa koko ajan pikkuhiljaa, tulee aina uusia maita joissa levyjämme julkaistaan, käydään keikalla ja saadaan radiosoittoa. Mutta se on hyvin sellaista kulttisuosiota. Tärkeintä on se että me voidaan tienata tällä meidän elanto, ja pitää hauskaa. Olisihan se kiva jos voisi aina maksaa laskut ajallaan ja ehkä ostaa joskus tuorempi farmari-Volvo. Mutta ne asiat mitkä on tärkeimpiä bändissä on se että jatkilla on kivaa, tekee hyvää musaa, on mukavat työkaverit, hyvät levy-yhtiöt, se tulee siellä helvetin myöhässä se läpimurto.

MIELEN HYVIN- VOINTI

-projektin myötä
tutuksi tulleet
keskusteluillat
jatkuvat.

Sosiaalijaosto
järjestää keväällä
2002 viisi keskusteluil-
taa:

ti 19.2. klo 18
Pieni kokoustila
”**Diplomi-insinööriksi
40-vuotiaana ?**”
- opintojen venymisestä
ja opiskeluajan pidentymi-
sestä

ke 6.3. klo 18
Takkakabinetti
”**Perhospöytä**”
- jännittämisestä ja esiinty-
misestä

ma 25.3. klo 18
Pieni kokoustila
”**Mahtuuko sinkku vielä
mukaan ?**”
- pariutumisen, sen vai-
keudesta ja vaikutuksesta
sosiaaliseen elämään

to 11.4. klo 18
Takkakabinetti
”**Opiskelijaravintola-
rassä**”
- kiireestä, stressistä ja
jaksamisesta

ti 23.4. klo 18
Pieni kokoustila
”**Pakkohauska vappu vai
vaihtoehto ?**”
- ”perinteisestä” ja vaihto-
ehtoisista
tavoista ottaa vappuvas-
taan

Vetäjänä psyk.yo.
Janna Rintamäki.
Lisätietoja
sopo-sihteeriltä
sosiaalisetori@tky.hut.fi

Tuotantotalouden
osasto
Työpsykologian ja joh-
tamisen laboratorio

**TU-53.111 Virtuaalinen
työympäristöopetus
(1 ov)**

Työpsykologian ja johtamisen
laboratorion opintojakso, kokonai-
suudessaan verkko-opetuksena
toteutettava Virtuaalinen työympä-
ristöopetus käynnistyy 14.1.2002.
Viimeinen ilmoittautumispäivä on
1.3.2002. Kurssipohjautuu Työter-
veyslaitoksen Elmeri-opetusohjel-
maan. Se tutustuttaa turvallisiin
työtapoihin, työpaikan järjestyk-
seen ja siisteyteen, hygieniaan
ja ergonomiaan. Lisätietoa saat
kurssiesitteestä

[http://www.tuta.hut.fi/coursedata/
Tu53111/brochure.htm.](http://www.tuta.hut.fi/coursedata/Tu53111/brochure.htm)

GooMahdus

Haastattelussa Goomega Oy:n Janne Andersin

EERO HOLMILA
eero.holmila@tky.hut.fi

**Kuinka GOOM'02 sujui järjestä-
jän kannalta ja mitkä ovat fiilikset
hässäkän nyt jäätyä taakse?**

GOOM 2002 meni todella hienosti
ja olo on nyt hieman haikea. Toisaalta vuosi menee nopeasti
seuraavan reissun valmisteluissa. Mukana oli aika tarkasti 12 500 mat-
kustajaa, joilla kaikilla oli toivot-
tavasti superhauskaa. Järjestelyi-
den ainoa merkittävä ongelma oli
nyt ensimmäistä kertaa mukana
olleen kaikille kuuluneen ruokailujen
säättäminen kesken viikon; hieman
herätti hämmennystä, kun alkupe-
räinen tieto ja käytännön toteutus
eivät Buffetin osalta pitäneet yhtä.
**Minkälainen tiimi on GOOMin
takana ja kuinka hektiseksi meno
parhaimmillaan näytti yltyä?**

GOOMin takana on tällä hetkellä
”kahden miehen firma”. Alunperin
meitä oli viisi ja järjestelyt hoidettiin
opiskelun ohessa. Nyt projekti on
ollut jo useamman vuoden jopa yli-
työllistävää kahdelle miehelle. Meni
monta vuotta etten itse edes pitänyt
lainkaan kesälomia. Toki homma
kiihtyy vielä edelleen joulutammii-
kuuksi. Perinteisesti yli neljän tunnin
yöunettamikuun puolivälin jälkeen
ovat ylellisyyttä.

**GOOMilla oli jälleen kerran
esiintymässä suuri rivi Suomen
eturivin artisteja ja bändejä. Onko
niitä ollut vaikea saada mukaan
ja onko niiden mukaan saaminen**

**helpottunut huomattavasti alku-
ajoista?**

Bändilista oli todellakin mahtava.
Bändien buukkaaminen on helpot-
tunut koko ajan, vaikka perintei-
sesti helmikuu on ollut bändien
”luovaa taukoa”: loma-aikaa, biisin
tekoa tai levytyssessioita. Nykyään
GOOM on kuitenkin kalentereissa
mukana.

**Erikoinen tai hauskin tapahtuma
tänä vuonna ?**

Niitä oli monta. Eräs hauska ja
tavallaan toiseksi muuttunut vitsek-
lassikko oli, kun terminaaliin kaksi
kaverusta yritti ostaa viime hetken
tikettejä GOOMille. Myyjä viimein
ilmaantuuessa oli toinen juuri poissa
paikalta ja toinen sopi kaupan lähes
normaaliin hintaan, mutta kun ostaja
lähti nostamaan rahaa, niin paikalle
palasi kaveri, joka oli alkanut välit-
tömästi yrittämään ostaa kyseistä
tikettiä ylihinnalla. Myyjä ei ollut
voinut vastustaa kiusausta ja niinpä
paikalle palannut kaverus oli ostanut
kaverinsa tikit ylihinnalla.

**Hinta nousi huppeasti viime
vuodesta, johtuen enimmäkseen
Viking Linen ruokalipukkeista.
Muutenkin VL kiristi sääntöjä.
Tuliko tästä paljon napinaa vai
ymmärsivätkö reissaajat missä
mennään?**

Pyrimme siihen, että tiedotus muu-
toksien ja hinnankorotuksen perus-
teista olisi mahdollisimman avointa

ja rehellistä eli sanottiin suoraan,
että VL haluaa enemmän rahaa
per matkustaja. Uskon, että tämä
tiedotuspolitiikka oli pitkällä täh-
täimellä oikea sekä meidän että
VL:n kannalta. Vaikka merkittävä
vertailu käytiinkin GOOM-matkus-
tajan ja VL:n keskivertomatikustajan
tuottaman tuoton kesken, voi opis-
kelijoiden mielialan parantamiseksi
todeta VL:n arvostavan päätöksen-
teossa myös heitä asiakasryhmänä
ja huomioivan opiskelijoiden tule-
vaisuuden merkityksen. Ilman tätä
arvostusta GOOM tuskin edes olisi
punaisilla laivoilla.

**GOOMin sivuilla on tarjolla
älytön kasa krääsää ostettavaksi
ja omistettavaksi, aina merkeistä
hattuihin ja GOOMvideoihin asti.
Ostaako niitä todella joku..
videoiden kohdalla voisi ainakin
epäillä?**

Krääsää menee suunnilleen sen
verran, että tietynkoinen
krääsäerä kannattaa teettää. Voittoa
ei tule vaan katsomme, että kau-
pungilla jonkun päässä heiluva
GOOM-logo on meille arvokas.
Videoita menee joka vuosi
enemmän ja menekki lasketaan
sadoissa, muttei kuitenkaan tuhan-
sissa.

**Vaikka tappelut, räihinät ja muut
väärinkäytökset ovatkin GOOM-
illa suht harvinaisia niin niitäkin
esiintyy. Kuinka moni saa keski-**

**määrin ikiporttikiellon GOOMille
vuosittain?**

Vuonna 2001 porttikielloja
napsahti 10. Tänä vuonna todennä-
köisesti hieman vähemmän. Ristei-
lyjen aikana 5 varmaa ja vielä on pari
tapausta odottamassa videovarmis-
tusta. Laivalla vuosittain olevasta
muutamasta ääliöstä osa ei ollut
huomannut, että hyttikäytävillä oli
tullut valvontakamerat :)

**Useimmille GOOMailijoille tuli
mainos GOOM-matkasta etelään
yhteistyössä Tjäreborgin kanssa
- ts. lentokoneellinen bilettäjiä
etelän rannoille. Onko tulossa
vielä muitakin uusia aluevaltauksia?**

Kyseinen reissu on tänä vuonna
Tjäreborgin oma projekti. Ilman
Osama Bin Ladenia ja hinnoittelun
viivästymistä olisimme todennäköi-
sesti järjestäneet jo nyt kyseisen
reissun, mutta katsotaan nyt tule-
vaisuutta aivan rauhassa.

**Tuleeko GOOMille mitään uutta
ja yllättävää ensi vuonna?**

GOOM2003 on jo aika pitkällä
suunnittelupöydällä. Uutuusstatie-
dotamme välittömästi, kun voimme
antaa faktoja.

**Miksi sitten kannattaa lähteä
GOOMille vuonna 2003?**

GOOM2002 oli kaikkien aikojen
paras GOOM, mutta 2003:sta tulee
vieläkin parempi!

Mauri Antero

JAAKKO HÄME
jaakko.hame@tky.hut.fi
KUVA: HELENA VAPAA

Kenelläkään ei liene ongelmia muodostaa kuvaa pienessä päässään siitä, kuka on M.A. Numminen. Jokaiselle meistä on varmasti jäänyt mieleen jonkinlainen muisto Mauri Anterosta joko Pedro Hietasen kanssa tai ilman, muiston voi olla lasten musiikkikappale tai jänispukuinen mies banjon kanssa. Mutta tietääkö joku todella, kuka tämä mies on? Lasten oma satusetä, jolla on villasukkafetissi? Pikkutuhma setä, joka laulaa saksankielisiä lauluja lievän kaksimielisesti? Pitkätukkainen yhteiskuntakriitikko? Boogie-woogie?

Voitaneen sanoa varmuudella vain, että Mauri Antero Numminen on moniulotteinen taiteilijahahmo. Seuraavassa haastattelussa ei pyritä ottamaan selvää juuri mistään, vain miehen hahmojen yhteisistä kommelluksista silloin joskus ja nyttemmin.

Tammikuussa Helsingin Tavastialla järjestetyillä Riemufestivaaleilla Mauri Antero soitti Oscar H.O.T. Quartetin kanssa suurimmat hittinsä. Keikasta saadaan odottaa lähiaikoina julkaistavaksi liveäänitettä. Voitaneen sanoa varmuudella vain, että Mauri Antero Numminen on moniulotteinen taiteilijahahmo. Seuraavassa haastattelussa ei pyritä ottamaan selvää juuri mistään, vain miehen hahmojen yhteisistä kommelluksista silloin joskus ja nyttemmin.

Tammikuussa Helsingin Tavastialla järjestetyillä Riemufestivaaleilla Mauri Antero soitti Oscar H.O.T. Quartetin kanssa suurimmat hittinsä. Keikasta saadaan odottaa lähiaikoina julkaistavaksi liveäänitettä.

Voitaneen sanoa varmuudella vain, että Mauri Antero Numminen on moniulotteinen taiteilijahahmo. Seuraavassa haastattelussa ei pyritä ottamaan selvää juuri mistään, vain miehen hahmojen yhteisistä kommelluksista silloin joskus ja nyttemmin.

Tammikuussa Helsingin Tavastialla järjestetyillä Riemufestivaaleilla Mauri Antero soitti Oscar H.O.T. Quartetin kanssa suurimmat hittinsä. Keikasta saadaan odottaa lähiaikoina julkaistavaksi liveäänitettä.

Polyteekkari: Mauri Antero Numminen. Mitä olet tehnyt tänään?

Mauri Antero Numminen: Olen miettinyt Suomen turvallisuuspolitiikkaa sekä sisäisestä että ulkoisesta näkökulmasta.

PT: Miten yleisösi on muuttunut taitelijaurasi aikana? Tavastia-klubilla ja viime vuonna Ilo-

saarirockissa oli paljon nuorta innokasta yleisöä, onko aina ollut näin? Jos aina ei ole ollut näin, mistä luulet että muutos johtuu?

MAN: Alkuaikoina yleisöni oli lähinnä opiskelijanuorisoa ja toisaalta taas työväestöä; molempia kutkutti poroporvarillisen (ja myös porvarillisen) yhteiskunnan vastainen esiintymiseni. Yleisöjä on ollut, ja on joskus vieläkin, erittäin erilaisia. Mainittakoon vain yhtenä esimerkkinä esiintymiseni Pedron kanssa ruotsalaisessa vanhusten mielisairaalassa 1980-luvun alussa. Yleisö oli innoissaan, sillä se samastui minuun.

PT: Riemufestivaaleilla Tavastia-klubilla esitit joensuulais-otaniemäläisen Oscar H.O.T. Quartetin kanssa suurimmat hittisi, samana iltana esiintyi lisäksi kaksi erilasta suomalaisen popkulttuurin kummajaista, Selfish Shellfish ja Eläkeläiset, joka soitti Karaoke-illan taustabändinä.

Aikaisemmista viisastuneena pakenin ennen Eläkeläisten elämointiä. Mitä mieltä olit illan esiintyjistä (itsesi ja yhtye mukaan luettuna)?

Minua on ihmetyttänyt viime aikoina 60-luvun palaaminen nuorten orkesterien sointiin ja teksti-ideoihin. Selfish Shellfish ei ole ainoa, joka muistuttaa vuosien 1965-1967 laulumaailmaa. Niinkin erilainen yhtye kuin Kitkerät Neitsyet ovat – ilmeisesti tiedostamattaan – aivan samoilla urilla. Eläkeläisten kohelamiseen olen suhtautunut myötämielisesti jo siitä alkaen, kun orkesterin nimi oli Kumikameli. Saa nähdä kuinka kauan poikien maksat kestävät, koska he vahvistavat eritoten Saksassa Suomen mainetta juoppojen maana. Omasta esiintymisestääni totean, että kolmen viikon musiikkileiri ennen Tavastian keikkaa olisi tehnyt terää.

PT: Mitkä ilmiöt/ketkä esiintyjät ovat eniten ihastuttaneet/vihastuttaneet sinua suomalaisessa kulttuurikentässä viime

aikoina?

MAN: Vastaukseni ei kosketa lainkaan populaarimusiikkia, koska en enää kuuntele sitä aktiivisesti. Saan yhteyden sellaisiin ilmiöihin kuin Cleaning Women ja Oscar H.O.T. Quartet nuorten ystäväni suosituksesta. Sitten käyn salaa kuuntelemassa niitä. Jos hyväksyn, saatan tehdä yhteistyötä – eikä se suinkaan ole aina yhdessä esiintymistä.

Minua ei oikeastaan vihastuta muut asiat kuin kielivirheet. Mutta tunnen lievää halveksintaa sellaisia yrittäjiä kohtaan, jotka luulevat tekevänsä tai tehneensä jotakin uutta eivätkä ole viitsineet perehtyä taidehistoriaan. Sieltä selviäisi, että moni ”uusi” asia on tehty jo 40 vuotta sitten.

PT: Mikä on oma suosikkikapaleesi M.A. Nummisen tuotannossa?

MAN: Nummisella on niin monta tyyliisuuntaa, että yhtä kappaletta ei pysty nostamaan toisten yli.

PT: Saksassa ihaillaan teoksiasi, löydätkö saksalaisista jotain suomalaista, tai jotain yhtenevää oman persoonasi kanssa?

MAN: Tuotantoni on riittävän epäsuomalaista, jotta se kiinnostaa myös kansainvälistä yleisöä. Suomalaisuus on ikään kuin vain toteuttamisen tapa. Se yhdistyneenä länsieurooppalaisiin elementteihin lienee syy suosioon.

PT: Miten suhtautuminen kulttuuriin on muuttunut yhteiskunnassamme näin monialaisen kulttuurihahmon, jollainen Mauri Antero Numminen eittämättä on, näkökulmasta?

MAN: Yhteiskuntamme suosii yhä enemmän yhä populaarimpia tapoja toteuttaa kulttuuria. Lähes kaiken pitää olla kevyttä ja helposti omaksuttavaa, ainakin pitää olla ”loppukevennys”. En pidä ollenkaan tästä suuntauksesta. Siksi olen ryhtynyt taas – yli 30 vuoden jälkeen – painottamaan eliittikulttuuria ja esittämään myös greatest hits –tyyppisiä omia hankkeitani odottamattomalla

tavalla.

PT: Soitatte Pedron kanssa Teknillisen Korkeakoulun Sähkötekniikan killan vuosijuhlan silliaamiaisella, mitä tällaiselta keikalta sopii odottaa? Kuinka houkuttelevaa on esiintyä joukolle väkeä joka on joko a) kovassa krapulassa tai b) tiukassa humalassa jo toista päivää? Toisaalta tilannehan on sama kuin rockfestivaaleilla, eikö?

MAN: Ei sähkötekniikan ihmisten alkoholinkäyttö eroa ratkaisevasti muiden suomalaisten tavasta nauttia C2H5OH-tyyppisiä nesteitä. Jos kokemuksesta jotakin voi päätellä, tunnelma on yhtä riehakas kuin teekkarijuhlissa yleensäkin.

PT: Näemmekö kissan ja jäniksen? Oliko tämän kaikkien mieleen jääneen hahmoparin nousu kansan muistiin sattumaa vai taiteellinen linjauksen valinta (heh)?

MAN: Tietääkseni ei ole tilattu kissaa ja jänistä. Jos tilaaja muuttaa mieltään, ilmoitan noille eläimille, jotta he tietävät lähteä meidän puolestamme keikalle.

Kansan muistiin noususta en kykene vastaamaan; se ei ole ollut minun päätettävissäni.

PT: Olet ollut teekkarien elokuvakerhon Montaasin toiminnassa mukana kuusikymmentäluvulla, mitä jäi käteen tästä ajasta?

MAN: Nimenomaan käteen on jäänyt kaksi lyhytelokuvaa, Vesilasi ja Tiiliseinä. Vietin melko paljon vapaa-aikaa teekkarikylässä ja yövyin seurusteluhuoneen sohvalle niinä iltoina, jotka venyivät niin pitkiksi, että viimeinenkin bussi oli lähtenyt. Teekkareiden elämä oli virkistävää vaihtelua valtiotieteilijöiden ja humanistien seurassa opiskelulle.

PT: Kuvaile Montasissa tekemiäsi elokuvia muutamalla adjektiivilla. (voit toki muodostaa myös lauseita)

MAN: Vesilasi on surrealistinen

rakkauselokuva. Tiiliseinä taas on kineettinen kokeilu ylioppilaskunnan laskentakeskuksen seinästä. Kolmas kolmeminuuttinen Montaasi-filmini on hävinnyt. Se käsitteli kengännauhojen sitomista Helsingissä.

PT: Tekemistäsi lauluista on tullut usein lasten suosikkeja, ja lastenlauluistasi koko kansan suosikkeja. Onko lauluissasi tarkoituksellisesti molempia puolia, vai johtuuko se suoraan omasta luonteestasi?

MAN: Myönnän nöyrästi laulujeni laadun johtuvan luonteeni laadusta.

PT: Vuosien varrella olemme saaneet kuulla tangoja, lastenlauluja, popmusiikkia, kovaotteista rokkia sekä tanssimusiikkia levyllä MA Numminen goes techno. Onko yleisösi hyväksynyt aina uudet suunnanmuutokset mutisematta, vai onko menestys tullut viiveellä? Varsinkin Yes sir, I am boogie soi jatkuvasti ainakin Radio Helsingin aalloilla.

MAN: Muut tyylisuunnat ovat menneet perille pian, mutta ns. tekno oli suosittua itse asiassa vain Etelä-Suomessa ja Pohjois-Norjassa. Ruotsalaiset eivät pitäneet siitä lainkaan, vaan huusivat konserteissa: ”Ottakaa haitari ja banjo esiin”.

PT: Viimeinen kysymys, ja kysymys mihin me kaikki, ainakin minä, olemme eniten vastausta odottaneet. Kerropa, mitä Mauri Antero Nummiselta on odotettavaa seuraavaksi?

MAN: Nummisen tuotantovauhti ei ole laantunut. Seuraava uusi asia ilmestyy jo maaliskuussa. Se on CD ja siihen liittyvä kirjanen rytmirunoutta. Lausun moniin eri rytmeihin, esimerkiksi boleroon, heksametriin, tangoon ja rockiin laatimiani tekstejä, joita kitaristi Antero Jakoila säestää stereofonisella sähkökitaralla.

Suuret kiitokset Mauri Antero Nummiselle.

TAPAHTUMAT

MK

18.2. Harkkasauna. Geomatiikan alan yrityksien esittelyjä. Paikkana Rantsu. 25.2. Harkkasauna. Kiinteistöalan yrityk-sien esittelyjä,Innopolin klubisauna. 27.2. Museo + lauluilta. 7.3. Juusto- ja viini-ilta.

SIK

18.2.-24.2. EESTEC International Congress, Budapest 20.2. Puccini: Lännen tyttö, Kansallis-ooppera 21.2. Naistensauna, 3A Sitsisauna 28.2. Proffasauna, OK20 iso 5.3. Putang Lounge, OK20 iso 6.3. Urheilupäivä

ASh

18.2. yrityssauna OK20 20.2.vuosikokokous H-sali+ OK20 pieni 26.2. ISOsauna 3A sitsisauna 5.-7.3.Kotimaan Rankka Suomi

IK

22.2. klo 12.00 IK:n vuosikokous R1:ssä 25.2. Tenttikaljasaua OK 20 28.2. Liikuntapäivä

Koneinsinööriklilta ry

Tenttikaljasaua med IK 25.2.OK20iso

Rakentamistalouden kerho

27.2.2002 klo 12.00 Säätömääräinen vuosikokous rakennusosastolla salissa R8 (3.krs), jonka jälkeen excursio YIT:n Salmisaaren kivihiilivoimalan työmaalla ja lämmin sauna Käpylässä YIT:n tiloissa.

TiK

20.2. klo 17 Vuosikokous ja jatkot, Sali S1 + Gorsu 26.2. Tanssikertaus, Smökki 1.3. Muistinnollaus 10000, Aktia-sali 2.3. Muistinnollaus 10000 sillis 4.3. Maisteluilta, Rantsu

Prodeko

19.2.2002 Vuosikokous ja kiltasauna, Rantsu

POKA

POKAn piikkimestaruuskisa Espoossa 09.03. Sumukorentosauna ja perhonsidontaa Täffässä 19.03. klo 18.00 alkaen. Haukisauna Gorsussa 22.04. klo 18.00 alkaen. Silakanonginta 23.05. klo.18.00 alkaen. Savukalailta Rantsussa ja kuhan kalas-tusta 07.06.

TF

23.02 Kärspex 16.03 Jubileumsspex, premiär 21.03 MäMö 22.03 Årsfestbasturbering 23.03 TF:s 130 års årsfest 24.03 Årsfestsillis

Kemistikilta

Ma 18.2 Vuosikokous Ti 19.2 ProffasaunaOK20(pieni)+ sauna Ti 26.2 Tanssiharkat Smökki Ke 27.2 Lumisota Alvarin aukio La 2.3 Kondensatio Hotelli Lord Su 3.3 Kondensation sillis To 7.3 yLipastosauna

OYS

18.3 Saunailta JMT3A 4.4. Kirjallisuusilta(Linkolan”Toisinajatte-lijan päiväkirjasta”) (keväällä) Kävelyretki Itä-Helsinginluontoalueilla(keväällä)Lin-turetki Suomenojalle

Fyysikkokilta

18.2. Naistensauna, 3A 20.2. Vuosikokous, F1 27.2. Lumisota FK+KK 28.2. Resonanssisauna, Idan sauna 4.3. Karvasauna, Gorsu

UTMK

Hello everybody! We have a new committee UTMK in student union for international students. This extravagant and glorius committee will be organising lots of events for inter-national minded people. This spring we will have movie evening, sauna evening, trip to Tallinn, and lots more. If you want to join us arranging stuff contact Elina Samila or if you want to come and partici-pate in events just follow noticeboards. Here is something we have planned so far for this spring: February 20.2 Movie evening -Recent finnish movies with english subtitles (Levottomat, Rukajärven tie) at Smökki 28.2 Finnish food ”mämmi-tasting”, at Smökki Aquarium March Tallinn 19.3 Sauna, at Rantasauna National museum

POP/ROCK

Ruotsalaiset melankolistit Weeping Willows legendaarisella Tavastia-klubilla 26.2. Tavastia-klubin alkukevään ohjel-mistoon kuuluu myös muite herkkuja, esimerkkinä 15.3 esiintyvä kohuttu blues-rockduo White Stripes. Tavastian alakerrassa tiheätunnelmai-sella Semifinal-klubilla suomalainen ret-rorockpommi Flaming Sideburns, yhtye joka täyttää monta kertaa suuremman Tavastian vaikka tiistai-iltana, soittaa neljä iltaa peräkkäin. Joka päivä lavalla myös vaihtuva toinen yhtye.

LEFFAENSI-ILTA

Aki Kaurismäen uusi elokuva Mies vailla menneisyyttä ensi-illassa 1.3.2002. Elokuva on realistinen tarina asun-nottomista helsinkiläisistä, jotka eivät ole, huonosta elämäntilanteestaan huo-limatta, menettäneet vielä toivoaan.

KLUBIT

Jyväskyläläis-helsinkiläinen Niitty ry tekee taas suuren harppauksen Helsingin klubirintamalla. Glorian kodikseen ottava klubi Virus tarjoaa meille 23.2 legendaarisen teknodj Jeff Millsin kolmen tunnin setin kolmella levy-soittimella ja 909-rumpukoneella. Lisää namia lupaillaan, sillä Niitty lupaillee esitteissään tuovansa jatkossakin kovia tekno, house ja elektromusiikin nimiä Virus-klubilleen.

koonnut Jaakko Häme

J.NAALI

Väittävät, että matkoilla mielenkiintoisinta on syödä paikallista ruokaa. Jättävät samalla mainitsematta, että läheskään aina kokemukset eivät ole mukavia. Minä ainakaan en voi myöntää saatua nieltä kakomatta kaikkea, mitä eteeni on kannettu.

Ulkomailla nämä ennakkoluulottomuuttaan korostavat turistit maistele-vat mielellään paikallisia erikoisuuksia. Siis jotain, mitä kantaväestö syö vain satunnaisesti tai tiettyinä juhlapäivinä. Apinanaivoista, käärmeestä ja lampaansilmästä voi sitten kertoa hurjia juttuja kotona. Harva näistä makumatkailijoista ostaa kuitenkaan mustaamakkaraa Tampereella käy-dessään.

Opiskelijat matkustavat usein rinkka selässä. Budjetti on sen verran tiukka, että paikallista ruokaa on syötävä, ellei aio kerätä kokemuksia vain kultaisten kaarten alta. Reppumatkailijoiden syömä ape eroaa kuitenkin kulinaristien paikallisherkuista. Reppumatkailijat syövät arkiruokaa erilai-sissa kuppiloissa tai pikaruokaa grilleillä. Monasti saa loistavaa ruokaa, mutta ei aina.

Kun odottaa vaikkapa Riian yöbussin lähtöä Tallinnassa, syö toden-näköisesti hampurilaisen jollakin linja-autoaseman lähistön grilleistä. Vaikka kaikki muut mausteet puuttuisivatkin, löytyy sämpylän välistä varmasti ohutta oranssia majoneesikastiketta, ”eesti kastmetta”. Sitä lisätään kaikkiin annoksiin halvoissa syöttöloissä, jos ei muuten niin salaatinkastikkeeksi. Inhoan tököttiä, mutta myyjät laittavat sitä kielloista huolimatta.

Albanian maaseudun kuppiloissa lihakeitossa oli vain lihaa, tai oikeammin läskiä. Bussikuski ryysti annostaan tyytyväisenä, mutta minä en meinannut saada montaakaan palaa alas. Mitään muuta ei ollut tarjolla, joten söin soppani. Ruokataukoja ei tietenkään pidetty kalliim-missa paikoissa, joita niitäkin matkan varrelta löytyi. Eivät taalani niihin olisi riittäneetkään.

Kiinassa saa maistaa käärmemättä ja muutenkin maailman parasta ruokaa, mutta köyhä ei siihen aina pysty. Suurin osa kiinalaisista ei syö usean lajin illallisia vaan riisiä ja vihanneksia tai nuudeleita. Joissakin paikoissa saa vain keitetystä riisistä ja munanvalkuaisesta sekoitettua ”kontsiita”. Se on halpaa ja kiinalaiset ovat oppineet pitämään siitä. Good for them.

Harvemmat Suomessakaan reissaavat nuoret poroa tai lohta syövät. Ainakin Let’s go –opas suosittelee ruoan suhteen Asematunnelin Alepaa. Retkeilymajassa voi sitten syödä suomalaisen keittiön parhaita antimia: pussinuudeleita tai makaronia ja tonnikalaa. Vaihtoehtona on suomalai-nen kansallisuusruoka: pohjoisafrikkalainen tai turkkilainen pitsa.

kevät 2002

kino dipoli

on kaikille avoin elokuvakerho, esitykset dipolin elokuvatoimii

klo 1815 ja 2115.

kausikortti maksaa 25e

kausikortilla pääsee kaikkiin elokuviin, ei muita maksuja.

kertalippuja ei myydä!

kausikortteja myydään näyttösten alussa.

ikänsä 18 vuotta.

ke 6.2. ma 11.2. ke 20.2. ke 27.2. ma 4.3. ma 11.3. ma 18.3. ma 25.3. ke 3.4. ma 8.4. ke 17.4.

TedDemme: BLOW ChristopherNolan: MEMENTO StevenSpielberg: A.I. BazLuhrmann: MOULIN ROUGE Kar-waiWong: IN THE MOOD FOR LOVE DarrenAronofsky: UNELMIEN SIELUNMESSU SusannaHelke&VirpiSuutari: JOUTILAAT AndrewDominik: CHOPPER JosefFares: JALLAJALLA! PatriceChéreau: INTIMACY MichelOcelot: KIRIKOU ET LA SORCIERE

70.esityskausi

KINO DIPOLI

Framtidens Industriföretag (FIF)

Ett tvärvetenskapligt nordiskt studieprogram:

Kvalitetsstyrning • Automation Monteringssystem • Produktionsstyrning Företagsstrategi & marknadsföring • Datateknik inom produktion

SISTA ANSÖKNINGSDAGEN 28.03.2002

Ansökningsblanketter från Y212 & K138

Tilläggsuppgifter:

Prof. Paul Lillrank, tel. 451 3658 Pia Rydestedt, tel. 451 2048, rum Y212 Katarina Pätt, tel. 451 3317/050-594 5228, rum K138

www.hut.fi/~fif e-mail:fif@hut.fi

14 Polyteekkari

Keitä ne on nuo oudot tyypit?

MIIA LENKKERI
miia.lenkkeri@tky.hut.fi
KUVA: VILLE HARA

Kevään 2002 aikana Polyteekkarin sivuilla seurataan arkkitehtiopiskelijoiden elämää. Nähtäväksi jää onnistuuko se, sillä arkkitehtiopiskelijat eivät halua pitää ääntä itsestään.

Heitä ei näy koskaan. He eivät pidä ääntä itsestään. Omituista. Osaavatko he edes puhua. Tai no anteeksi, pitävät he välillä pientä meteliä. Nimittäin silloin kun he osoittavat mieltään. Muina aikoina arkkitehtiosastolta kajastaa ulko-maailmaan vain valo, joka kertoo että siellä tehdään töitä vuorokauden ympäri.

Kun saavun arkkitehtiosastolle, kaikki tervehtivät toisiaan. Vierailija onkin muukalainen, josta heti huomataan ettei hän kuulu joukkoon, sillä kaikki arkkitehtiopiskelijat tuntevat toisensa. Muuta Otaniemen teekkariväkeä harva heistä kuitenkaan tuntee, vaikka niin sanotut perinteiset teekkarit ja ark-kitehdit opiskelevat samalla kampusalueella.

-Meillä on vähän yhteistyötä muiden osastojen kanssa, siksi kukaan ei tiedä meistä mitään, Ark-kitehtikillan vuoden 2001 puheenjohtaja Antti Mentula pohtii.

-Muiden osastojen opiskelijoita yhdistää yhteiset peruskurssit. Ark-kitehtiosastolla kaikki tapahtuu oman osaston sisällä. Emme yksinkertaisesti liiku samoissa paikoissa muiden Otaniemen opiskelijoiden kanssa! Me arkkitehdit jopa vierastamme muiden puolien teknisiä kursseja ja vempeleitä. Saatamme jopa pohtia, uskaltaako niiden sekaan edes mennä.

Pääaine peruutettu

Otaniemen arkkitehtiopiskelijat ovat kuluvan lukuvuoden aikana pitäneet yllättävän paljon ääntä itsestään. Syksyllä opiskelijat osoittivat mieltään Otaniemessä opiskelumäärärahojen puutteen vuoksi. Arkkitehtiosastolla tilanne kun on se, ettei rahaa ole riittävästi, jotta kaikkia kursseja voitaisiin järjestää.

Esimerkiksi suurin osa syventävistä ja soveltavista kursseista loistaa tällä hetkellä poissaolollaan. Maisema-arkkitehtien koulutusohjelmasta on peruttu jopa kokonainen pääaine rahanpuutteen vuoksi.

Syksyllä siis osoitettiin mieltä, jotta osastolle saataisiin taas rahaa ja kurssit lähtisivät taas pyörimään. Auttoiko mielen osoittaminen?

-Mielenosoituksen jälkeenkään osastollemme ei ole tullut draaatisesti lisää rahaa. Olen kuullut, että rahat olisivat jopa entisestään vähentyneet, Mentula kertoo pettyneenä.

-Älyttömintä on se, että kursseja on otettu pois niiltä, jotka ovat pisimmällä opinnoissaan. Valmistuminen siis pitkitty, koska meidän osastolamme ei voi tenttimällä suorittaa opintoja.

Arkkitehtiosastolla liikkuu huhuja, että joku olisi joskus valmistunut kuudessa vuodessa. Keskimäärin paperit hankitaan taskuun kuitenkin seitsemässä vuodessa. Jos

kursseja vain poistetaan opetusohjelmasta, arkkitehtien opinnot venyvät entisestään. Nähtäväksi jääkin nostavatko kurssien peruutukset valmistumisen keskiarvoa korkeammaksi.

Arkkitehtiopiskelijat ovat osoittaneet mieltään myös tämän vuoden puolella. Yhdessä taidealojen opiskelijoiden kanssa he kantoivat banderolleja Kiasman edessä tammikuun lopussa, koska valtio ei enää jatkossa päästä opiskelijoita ilmaiseksi omiin museoihinsa.

Mainostaminen on outoa

Vaikka arkkitehdit ovat jo kahdesti osoittaneet mieltään tämän lukuvuoden aikana, tuntuu silti siltä, etteivät osaston opiskelijat halua pitää pahemmin ääntä itsestään. Onko se näin?

-Onhan se tavallaan totta. Itsensä mainostaminen on meille outo juttu. Yleensä me esittelemme työmmekin niin, että "mä nyt tein tällaisen!". Itsensä esille tuomista siis kavahdetaan.

-Kai tämä johtuu siitä, että opinnoissa ei painoteta omien töiden esittelypuolta tarpeeksi. Usein esittelytilanteissa katsomme kadehtien niitä, jotka ovat olleet muualla vaihdossa ja ovat siellä oppineet omien töidensä esille tuonnin. Silloin usein ajattelee, että vau toi osaa puhua töistään!

Tekniikka on hepreaa?

Vaikka ollaan Teknillisessä korkeakoulussa, kavahtavat arkkitehdit tietokonetta.

-Arkkitehdit eivät osaa käyttää tietokonetta. Unix on meille todella epämääräinen käsite. Moni osaa sentään lähettää postia, mutta joillekin sähköposti on liian nihkeä väline. Konetta kuitenkin tulee käytettyä runsaasti, mutta lähinnä suunnitteluohjelmia, Mentula nau-raa.

Arkkitehtien opiskelu ei tapahdukaan Mentulan mukaan koneen ääressä, vaan aivot ovat päällä koko ajan. Opintoihin liittyvää ajatustyötä tehdään niin bussin penkillä kuin suihkussakin. Se ei kysy siis aikaa eikä paikkaa.

-Opiskelusta ei pääse välillä eroon millään, kun ideat vain pyörii päässä. Ajattelu on meille yhtä kuin opiskelu. Onneksi tämän voi hukuttaa kaljaan aina jossain vaiheessa!

Arkkitehtiopiskelijoita kuitenkin yhdistää kunnianhimoisuusuhautuminen opintoihin. Haluavatko he siis katkaista ajatustyötään edes parin kaljan ajaksi? Tämä selviää kevään aikana, sillä ensi numerosta lähtien seurataan Matleena Muhosen ja Jari Longan elämää arkkitehtiosaston käytävillä. Juovatkohan he olutta katkaistaakseen hetkeksi oman inspiraationsa?

Sanoja arkkitehtiosaston maailmasta
detsku = detajli
hengailu = opiskelu A-osastolla
kritiikki = "lyhyt" palaute
maisuu = maisema-arkkitehti
perskis = pakopistepiirustus
planssi = esittelypiirustus
possu = postmoderni
pupu = puistot ja puutarhat, maisemakurssi
Nämä vastaavat insinööripuolen peruskursseja:
arkper = arkkitehtuurin perusteet
roper = rakennusopin perusteet

Veronica

-elämänsynnyttäjä

JOHANNA VAINIOMÄKI
johanna.vainiomaki@tky.hut.fi

Veronica on nainen täynnä menneisyyttä ja tulevaa. Muistojen joukkoon mahtuu onnellisia kuvia, mutta samalla myös raakoja kokemuksia pimeyden keskeltä. Tänään tuo kaunispiirteinen aikuinen nainen on kuitenkin raivannut tiensä läpi orjantappuroiden ja kyynelten. Lukuisten poljettujen unelmien ja kipeiden lyöntien keskeltä Veronica on noussut elämään monivivahteista elämää. Hän on löytänyt itsellensä ja tyttärelensä palan sinistä taivasta.

1990-luvun puolivälissä Suomea kohahdutti rohkeudessaan ja avoimuudessaan ainutlaatuinen Veronica-ilmio. Mustiin pukeutunut nainen nousi antamaan kasvot seksin, ja etenkin sadomasokismin parissa toimivalle ammattikunnalle. Veronica sai lukuisia tittleitä aina toimitusjohtajasta pornon kuningattareen. Hänen suoraa puhettaan ja rohkeaa esiintymistään samalla sekä ylistettiin että paheksuttiin. Veronica olisi saattanut ilmiönä epäonnistua täydellisesti ja pudota samaan bimbojen kastiin kuin muutamat julkisuutemme megablondit. Näin ei kuitenkaan käynyt. Veronica tiesi mistä puhui ja vahva persoona onnistui herättämään mediakeskustelun lisäksi myös alalle harvinaislaatuista uskottavuutta.

Tänään Veronica ei enää pukeudu pelkästään mustaan. Uusi hiustyyli on pehmeämpi ja kova rooli on karissut osittain pois paljastaen altaan naisellisen haurauden. Ryhdikäs ja hoikka Veronica on yhä vieläkin vaikuttava näky kaikkien koettelemusten jälkeen. Tatuoitu nainen on käytökseltään kuitenkin hämmästyttävän tavallinen. Hänessä ei näy jälkeäkään ylpeydestä tai turhudesta. Julkisuudesta huolimatta Veronica ei halua erottua tavallisten ihmisten joukosta. Hän rakastaa lähiöiden ihmisiä ja niitä joilla elämä ei välttämättä aina kulje satupolkuja. –Suomessa ei hyväksytä mitään poikkeavaa. Meillä nostetaan juorulehtiin järjetön synteettinen onni tai masennus. Tärkeintä näyttää usein olevan naurettavan oksettava rakkausfuula, vaikka julkisten avioerojen ja suhteiden setvintä onkin suurinta megapelleosastoa. Me olemme vain viihdettä, jotta tavalliset ihmiset saavat jotakin puheainetta ja seurattavaa. Olemme pellejä ja pelleinä pysymme niin kauan kuin kysyntää riittää, Veronica laukaisee.

Veronica ei ymmärrä miksi juuri hänen pitäisi saada elämässään jonkinlaista erikoiskohtelua. Normaali arkirytmi kotona ja työssä koskettaa samalla tavalla julkista kuin ketä tahansa muuta.

– Eilen lumipyryn jälkeen autoni tuossa kadunvarressa oli jäänyt kinosten keskelle. En omista lapiota, joten siinä sitten kaivoin kumisaappaat jalassa autoa lumihangesta Kokkisodasta voitetulla kattilalla. Se

oli oikeastaan ihan nastaa. Yritän aina pitää mielessä, että ne ihmiset joilla on todellisia vaikeuksia eivät koskaan valita. Ja juuri näiden ihmisten voimalla hoidetaan sairaat ja autetaan heikkoja.

Uusi aluevaltaus: Lollipoppi.com

Aivan lähiaikoina Veronica avaa Helsinkiin uuden liikkeen. Siellä myydään aluksi grafiikkaa, pop-taidetta ja metallitöitä.

–Lollipoppi.com myy ihan mautonta kamaa. Vaan eikös suurin osa meistä ole pohjimmiltaan mautonta sakkia. Tulevaisuudessa liikkeestä löytyy myös sisustustavaraa ja vaatteita. Kaiken on tarkoitus toimia asiakkaan toiveiden mukaan. Jos joku haluaa kukalliset tai vihreät kengät niin liikkeen ideana on hankkia ne nopeasti. Tarkoituksena ei ole kilpailla suurten kauppaketjujen kanssa. Mittatilauspalvelu ja mukava ostotapahtuma tuovat meille asiakkaat, lupaa Veronica. Lollipopissa ei tarvitse pelätä törmäävänsä nyrpeään tai kylmään myyjään. Asiakas saa vaikka itkeä jos itkettää. Veronican mukaan liian usein myyjät asennoituvat väärin asiakkaisiin. ”Mä palvelen sua, jos tunnen sut ja sun kaverit” – mentaliteetti ärsyttävyydessään on iskostunut valitettavan moniin suomalaisiin liikkeisiin.

Veronica on suunnitellut liikkeensä yhteyteen myös kahvilaa. Kupposen äärellä saa hieman hengähtää kaiken kiireen ja hälinän keskellä.

– Meillä saa olla ihan rauhassa. Jos asiakkaalla on jano, pissahätä, hiki tai muu häiritsevä asia niin kaikkeen löytyy ratkaisu. Ja varmaa on, että kaikissa housuissa ei ole aina yhtä kireä vyötärö. Veikkaanpa, että jokaisella naisella on kuu-kaudessa kolme mahaa. Minulla ainakin on. Ja silloin kun vatsa pömpöttää ei ole kovin viihtyisää kiristellä tiukoissa housuissa. Nyky-aikana on kovin vaikeata löytää sopivan mukavia vaatteita. Vaan juuri mukavuuteen Lollipopissa tullaan panostamaan.

Idearikas nainen tekee myös monenlaista muuta työtä. Juontokeikat ravintoloissa ympäri Suomen pitävät liikenteessä ja antavat samalla omaa tilaa. Veronicalle oma reviiiri on tärkeätä. Liian usein ihmiset jämähtävät paikoilleen ilman sitä ikiomaa juttua. Elämään saa laatua, jos itse vain haluaa. Juontokeikoilla Veronica viihdyttää ravintolayleisöä muun muassa hyvän huumorin ja erilaisten kilpailujen kautta. Muutaman vuoden takainen lavashow piiskoineen ja nahkoi-neen kului loppuun, kun Veronica ei enää kokenut olevansa tosissaan mukana. Juontokeikat sopivat paljon paremmin sanavalmiille ja huumorintajuiselle naiselle.

– Tavallinen ravintolajengi on ihan-teellista yleisöä. Varsinkin silloin, kun ikähaitari on mahdollisimman laaja. Ainahan joukkoon mahtuu

pari tyyppiä, joilla on paha päivä, mutta pääosin minut otetaan hyvin vastaan. Veronica on aika androgyyni hahmo. Enemmänkin osoitan positiivista huomiota naisille ja laitan miehiä turpaan ihan kuusi-nolla. Jotkut pitävä minua hulluna tai häpeänä naissukupuolelle, mutta siitä en välitä. Jos en saisi osakseni lainkaan paheksuntaa, niin olisin vain samanlainen ulkonäön varaan rakentunut kuori kuin muutamat helenat ja hilkat.

Veronican silmistä näkee ylitse-pursuavan innon rakentaa jatku-vasti uutta. Vaikka uusi liike on vasta avajaisvaiheessa, tulevaisuu-densuunnitelmat ovat jo piirtymässä selviksi. Haaveissa kangastelee teatteri. Sellainen parin näyttelijän ravintolateatteri, jossa ihmiset voivat samalla syödä hyvää ruokaa ja seurata vaikkapa älykästä pari-suhdedraamaa. Veronica on jo aikanaan maistellut teatterimaail-man mausteita apulaisohjaajana. Liekki palaa sydämessä yhä.

–Toinen kiinnostava juttu on stand

”

Täytyy kyllä myöntää, että miehet ovat tulleet empaattisemmiksi. Jos he vielä tulevat tasa-arvossa vastaan niin kohta miesjohtajillakin on neuvotteluissa hame päällä.

”

up-komiikka. Siinä kiehtoo yleisön interaktiivisuus ja hahmohan on jo valmiina. Veronica kyllä kestää itse-ironian ja piikittelyn. Sitä paitsi olen aina nauttinut puhepoppi-kulttuurista ja vantaa-uhosta. Kaiketi olen itse sitten vähän sellainen uhoaja, Veronica nauraa makeasti.

Nyky-yhteiskunta täynnä järjetöntä pelkoa

Sanomalehdet kertovat jatkuvasti korutonta kieltä väkivaltaisuuden lisääntymisestä, ihmisten uupumisesta, stressistä ja ikävyyksistä. Veronica on nähnyt läheltä ihmisi-mielen hulluuden ja julmuuden. Monien kauniiden kulissien ja nukkekotien takana voidaan huonosti.

–On käsittämätöntä miten Suomessa jo kolmekymppinen työntekijäönvanha. Työpaikoilla vallitsee jatkuva kilpailu ja ihmiset miettivät ainoastaan sitä miten säilyttäisivät statuksensa ja kunniansa. Kuitenkin yhdellä napsautuksella joku saattaa yhdessä yössä viedä kaiken. Naisilla tilanne on vielä hankalampi, kun ei uskalleta edes hankkia lapsia. Uraputki kärsii äitiyslomista ja korva-kipujen aiheuttamista poissaoloista. Lapsesta asti ihmiset tungetaan

johonkin käsittämättömään muottiin. Käy sääliksi lapsia, sillä ne ovat elämän versoja. Niitä pitäisi kastella, käsitellä hellävaroen ja antaa runsaasti tilaa ja rakkautta.

Tämän hetken opiskelijoista tulee nykypäivän johtajia. Veronican sympatia on jälleen kerran pienen ihmisen puolella. Johtajien oma vallanhalu kääntyy turhan usein alempien nöyryyttämiseksi.

Tehtaiden ja yritysten johtajat koetaan paikallisiksi jumaliksi, joiden sana on laki asiassa kuin asiassa. Kuitenkin mitä suurempi pomo, sitä enemmän sympatiaa tarvitaan, jotta työntekijät tunsisivat itsensä tärkeiksi. Pelko työpaikan menettämisestä tai yhteiskunnallisesta kyvyttömyydestä häiritsee pienten ihmisten onnellisuutta.

–Nykypäivänä pelätään ihan liikaa kaikkea. Varmasti moni toivoo edes vuoden takuuta siitä, että voisi mennä nukkumaan ilman jokapäiväistä pelkoa.

Entä pitääkö naisen olla ”hyvä jätkä” pärjätäkseen yhteiskunnassa? Veronicalla on selvä mielipide naisten ja miesten erilaisesta roolista ja sisäisestä ole-muksesta. Naiset ovat elämän ylläpitäjiä ja hoivaajia. Miehet pyörivät pienestä asti oman miehuutensa ympärillä. Naisen ei tarvitse olla mies, mutta pärjätäkseen naisen on osattava välillä luopua turhista kireyksistä ja käyt-täytyä välinpitämättömästi.

–Miehet ovat elämässä edellä, koska toimivat tilanteissa nopeasti. Mies ottaa riskin ja kohtaa siitä seuraavan voiton tai tappion. Naisten suurimpana ongelmana lienee liiallinen pohdinta. Päätök-senteko hidastuu ja samalla myös saavutettavien voittojen mahdolli-suus kutistuu. Naisen ei tarvitse olla mies, mutta ”hyvä jätkä” voi silti olla. Siis voi heittäytyä mukaan riskeihin ja unohtaa jatkuvan jar-rutuksen tai syyllistämisen. Täytyy kyllä myöntää, että miehet ovat tulleet empaattisemmiksi. Jos he vielä tulevat tasa-arvossa vastaan niin kohta miesjohtajillakin on neu-votteluissa hame päällä.

Suurin ero miesten ja naisten välillä Veronican silmissä on seksuaalisuuden ilmentymisessä. Nainen on elämänsynnyttäjä, hoivaaja ja ylläpitäjä. Miehellä on multiseksuaalinen järjetön vietti, joka tekee miehestä vaarallisen ja pahan.

– Miehen käden kautta syntyy suurin osa globaalista inhimillisestä kärsimyksestä. Mies haluaa valtaa isolla V:llä. En usko, että nainen pystyy miehen tavoin ampumaan viattoman lapsen väärän kansa-lisuuden tai ihonvärin vuoksi, ja vielä raiskaamaan ruumiin. Nainen kantaa elämän sisällään, synnyttää ja rakastaa.

Veronican palapeli

Elämä on eräänlainen palapeli. Ihmisen on osattava itse löytää

sopivat palat ja vielä saatava ne loksahtamaan aukottomasti paikalleen. Yksikin väärin valittu osanen saattaa pysäyttää kehityksen. Veronican kohdalla näkyvät selvästi tähänas-tisen elämän kaksi merkittävintä palaa. Ensimmäisessä kuvassa kiiltää kaunis nuori malli, joka tuntee olevansa jumalasta seuraava juo-misensa ja egonsa kanssa. Elämän kohokohtia ovat rikkaat miehet, raha ja seurapiirielämä. Seuraa-vassa kuvassa köyhä tyttö pohtii elämänsä tyhjässä yksiossa Helsingin Kalliossa. Villin elämän tilalle ovat astuneet tunteet ja toivo paremmasta huomisesta.

Veronican kohdalla tärkein pala lokahti paikalleen vuonna 1994, kun hän lopetti juomisen ja hiljal-leen palasi takaisin elämänsyrjään.

–Oli ihanaa saavuttaa niin sanottu yhteiskuntakelpoisuus ja isänsä luona väliaikaisesti asunut tytär takaisin kotiin. Se oli kuin olisi tullut toistamiseen äidiksi. Lapsi on aivan mieletön juttu. Olen yrittänyt tyttäreleni kertoa mahdollisimman totuudenmukaisesti asioita. Toivoisin, että hän ei koskaan joutuisi kokemaan niitä samoja vaikeuksia kuin minä. Se olisi liian julmaa.

Veronican ja 14-vuotiaan Emma-tyttären kodissa asustaa vielä neljä muuta suurta persoonaa. Kissat kuuluvat talon vakiokalustoon ja ne uhkuvat hyvinvointia ja tasapainoa. Jokaisella kissalla on oma tarina kerrottavanaan. Veronican mukaan jokaisessa suuressa ahdingossa, kun maailmassa ei ole ollut värin häivääkään, hänen elämänsä on astunut kissa. Kissojen kautta ympäristön värit syventyvät ja tasapaino palaa. Kissat osoittava loputonta ja aitoa kiintymystä. Sieluneläin, siinä on salaisuus!

Kauniin naisen elämässä on ollut miehiä, mutta vain vähän rakkautta. Silti Veronica on viimeisten vuosien aikana kokenut todellisen, palavan rakkauden. Edes miehen vankila-tuomiot ja avioero eivät ole kyenneet sammuttamaan sisäistä paloa. Sitä aitoa tunnetta joka syntyy, kun jää kiinni silmiin. Veronica käy viikoittain entisen miehensä luona vankilassa.

–On pakko tehdä niin kuin sydän sanoo. Olen jäänyt kiinni silmiin ja se on todellista. Silloin ei kannata väistää, vaan pitää heittää tunteisiin lisää bensaa. Todellisen rakkauden huomaa silloin, kun toinen jättää. Olen kokenut sisäisen kuoleman suhteessani niin monta kertaa, että lopulta siihen on turtunut. Aluksi tunsin tukehtuvani ilman miestäni. Olin varma, että tähän se elämä loppuu. Vaan sitten lopulta huomasi sen, että toinen on enemmän rakastunut itseensä kuin minuun. Se auttoi hyväksymään tietyt asiat, vaikka ei saanutkaan rakkautta katoamaan. Elämä on jatkumo. Mikään ei ole sattumaa ja sen mukaan on elettävä.

”

Jotkut pitävä minua hulluna tai häpeänä nais-sukupuolelle, mutta siitä en välitä. Jos en saisi osakseni lainkaan paheksuntaa, niin olisin vain samanlainen ulkonäön varaan rakentunut kuori kuin muutamat helenat ja hilkat.

”

Elämä on vuodenvaihteen jälkeen ollut aika kummallista. Olo on koko ajan sellainen kuin odottaisi jotain tapahtuvan. Ympärillä sitä porrää ties minkälaista ihmistä ja itsekin sitä edustaa hullun lailla tilaisuudesta toiseen. Loppujen lopuksi mitään ei kuitenkaan jää käteen ja tuntuu kuin kalastaisi tikulla riisiä. Ihmissuhteet jäävät ontoiksi ja sitä huomaa istuvansa perjantai-iltana kotonaan nojatulolissa ja miettivänsä miksei puhelin soi.

Tapasin vajaa viikko sitten työmatkalla itseäni yksitoista vuotta vanhemman miehen. Siirryin tämän tuntemattoman kollegani kanssa kahdenkeskisille ja-jatkoille syrjäiseen juottolaan virallisilta jatkoilta päästyämme. Miehen kihlasormus kiilteli tuopin reunaa vasten, joka kerta kun satunnainen auto ajoi kuppilan ohi.

Tapahtuma oli sikäli poikkeuksellinen, että kyseinen ihminen sai minut hetkeksi konkreettisesti pysähtymään vaikuttavasta humalatilastani huolimatta. Mies tuntui ensihetkestä alkaen tutulta ja samalla jännittävältä, vaikkemme kauan ehtineet puhuakaan. Pilkku tuli ennen kuin olimme onnistuneet löytämään istumapaikat. ”Mä huomasin jo menomatalla, että sä oot Pirkko aika analyytinen tyyppi.”

Eipä siinä, mukava hetki se oli, jonka me muiden juoppojen keskellä kahden kesken tuossa baarissa vietimme. Mies jäi pois taksista suuren tien varrella ja toivotimme toisillemme hyvät yöt kädestä pitäen. Perushelsinkiäinen tiistaiamu teki rauhallisesti tuloaan.

Näin jälkeenpäin ajatellen tapahtuma tuntuu etäiseltä ja epätodelliselta. On sääli, etten kännipäissäni laukomistani jutuisia muista ensimmäistäkään järkevää ja toisaalta hänen kommenttinsa ovat niin ikään sankan huurun peitossa. Mitäköhän hän nyt ajattelee minusta? Mitä tapahtuu, kun seuraavan kerran kohtaamme töissä? Kävelemmekö toistemme ohi ja hymyilemme vaisusti?

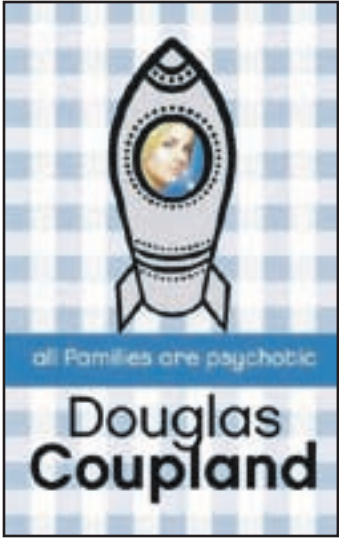
Sepä näissä tuoreissa ihmissuhteissa näyttäisi vitsi olevankin, että ei tosiaan tiedä mihin kuuseen kurottaa ja mihin katajaan kapsahtaa. Selaisella havainnolla, että nuoret miehet ovat ennalta-arvaamattomia, ei ole koskaan myyty lehtiä.

Kuitenkin se salamyhkäisyys, joka jokaisella korttinsa oikein pelaavalla miehellä on silmissään, on se, joka saa Pirkon kaltaisen elämäntapa-sinkun jalat tutisemaan. Meitä ei kihlasormuksilla eikä muilla tulevaisuuden suunnitelmilla lämmitetä, vaan pitkän tikun vetää hän, joka lyhyeksi kauniiksi hetkeksi pysäyttää sekä ajan että ajatuksen. Mies, joka ei lupaa eikä esitä ja jonka kanssa huomaa olevan yhdentekevää jatkaako lauseensa loppuun vai jättääkö sen sanomatta, on upeinta seuraa tässä maailmassa. Eikä hänen kanssaan huomisen tarvitse koskaan tullakaan.

PIRKKO PERUSÖLJY
pirkko.perusoljy@hotmail.com

Couplandin yhdeksäs

JAAKKO HÄME
jaakko.hame@tky.hut.fi

Douglas Coupland. Kanadalainen. Douglas Couplandin vuonna 1991 julkaistu kirja Generation X (suom. Tuntematon sukupolvi) nousi uudenlaisen, yli kaksikymppisistä työhönsä kyllästyneistä ja yliopis-kelleista nuorista aikuisista muo-dostuneen, sukupolven kirjalliseksi todistukseksi, kuten Jack Kerouacin Matkalla aikoinaan.

Coupland itse kiistää olevansa tämän sukupolven äänitorvi, mutta esimerkiksi jo kirjan nimi Generation X on vakiintunut tätä sukupolvesta puhuttaessa käytetyksi nimeksi ja sitä kautta hän on tämän tittelin jo ansainnut. Seuraavat Douglas Couplandin kirjat jatkavat lähinnä samanlaisen ja nuoremman, vielä opiskeluvaiheessa elävän, ikäluo-kan elämän kuvauksia, jatkuvasti ironisoiden koko amerikkalaista kulttuuria hahmojensa analysoivan ja kekseliään elämäntyylin kautta. Couplandin kirjoille on ominaista juonen normaalia vähäisempi mer-kitys kirjan kokonaisuudessa. Varsi-

nainen kirjaa kasassa pitänyt juoni voi vaipua loppuvaiheesa unholaan päähenkilön elämänarvojen muut-tuessa. Näin kirjassa Mikro-orjat (Microserfs 1995). Kirjoissa pääosan vie elävä kerronta, joka usein pureutuu kaikkein amerikka-laisimpiin tekijöihin, pop-ilmiöihin, tuotteisiin, sisustukseen, televisio-on tai vaikkapa Floridaan, kuten uusimmassa All Families are Psychotic -kirjassa. Kirjoissa varsi-nainen opetus piilee näiden sanojen keskellä, iskien lukijan tajuntaan kuvan lähes surrealistisen mate-rialistisesta yhteiskunnasta, jonka keskellä elää sukupolvi kasvaneena tähänpastellinsävyiseenmuoviseen kehtoon ikäänkuin transvestiitti, joka uskoo syntyneensä väärään ruumiiseen. Välillä kuitenkin, kuten fan-tastisen nerokkaassa Girlfriend In a Coma -teoksen loppunäytök-sessä, eräänlainen opetus saattaa valjeta lukijalle suoraan henkilöhah-mojen loisteliaana tienä antoisam-paan elämään.

All Families are Psychotic
Tällä kertaa Couplandin kirjassa paahdetaan alusta asti täysillä. Tyypillistä couplandilaista sanallista kikkailua se ei toki estä, mutta tällä kertaa ainoa kirjan henkilö, joka kunnolla analysoi elämänsä ja ympäristöönsä on Janet Drummond, jo iäkäs perheenäiti, jolla on AIDS. Hänen poikansa Wade ja Bryan elävät jo omaa elämäänsä. He ovat tulleet koko perheen kesken saattamaan siskoaan ja Janetin ainoaa, yksikätistä ja hyvin älykäästä tytärtä Sarahia avaruusmatkalle. Paikalle on myös saapumassa Janetin ex-mies Ted nuoren vaimonsa kanssa.

Kirjassa pohditaan kuolemaa, sai-rautta, älykkyyttä ja ennen kaikkea perhe-elämää. Juoni pomppii pai-

kasta toiseen saaden uusia kään-teitä ja karaten osittain kirjailijan käsistä. Tämä ei sinänsä huolestuta, koska Couplandin kirjoissa juoni on kuitenkin aina ollut, jos ei aivan sivuseikka, niin ainakin normaalia vähäpätöisempi tekijä. Juonessa tapahtuu todellakin enemmän kuin Couplandin kirjoissa yleensä, verta lentää ja paljastuksista seuraa uusia paljastuksia. Juonen tempuilu muistuttaa välillä hieman jotain saippuakommellusta, tosin Coup-landin perusviehätys tekee tästä omituisemman sävyistä. Henkilö-hahmoista varsinkin Bryan jää auttamatta taka-alalle erittäin ste-reotyyppiseksi henkilöksi. Bryaniin liittyy kirjan ensimmäisiä couplan-dismejä: Bryan tapasi kirjan alun tyttöystävänsä Shwn Seattlen mella-kassa sytyttämässä tulipaloa Gapin vaatekauppaan. Shwsta ja heidän tapaamisestaan tuli Bryanin per-hettä yhdistävä naurunaihe.

Hyvähän tämäkin kirja on. Henki-lökohtaisesti vain tällaiset päähen-kilöt ja heidän omat elämänsä vain eivät kolise omassa elämässäni juuri mihinkään lokeroon. Florida, kirjanjatkuvasanallinenleikkikenttä, ei sekään ole minulle tuttu. Takana piilevistä ajatuksista voidaan poimia ainakin kysymys siitä, mitä voi enää saavuttaa ja miten jatkaa elämää, jos oletettu elinaika kasvaa viikoista vuosiin, tai vaikkapa kymmeniin vuosiin?

Voin kuvitella päässäni kirjan tapahtumat ja ironian avulla kuvail-lut paikat, mutta aihepiiri, ja jotenkin kokonaisuutena huolimattomampi kuva ajatuksissani siitä, mitä Coup-land yrittää tällä kertoa aiheuttaa sen, että vaikka kirja onkin taas par-haimpia vähään aikaan lukemiani kirjoja, Coupland-listallani se ei ole kärkeviisikossa. Hyvä mutta hajanai-nen.

Nerokkaaseen kirjoittamiseen liittyy Couplandin tapauksessa myös uusien termien keksiminen kuvaamaan olemassa olevia ilmiöitä.

Netistä löytyy paljon informaatiota Douglas Couplandista, seuraavassa otteita Douglas Coupland Dic-tionary -sivulta, vapaasti suomennettuna:

101-ismi

Taipumus poimia eroon, usein yksityiskohtaisen tarkasti, kaikki elämän näkökulmat käyttäen apuna puoliksi ymmärrettyä pop-psykologiaa.

McTyö

Matalapalkkainen, arvoton, hyödytön työ ilman tulevaisuutta palvelualalla. Pidetään tyydyttävänä ura-vaihtoehtona sellaisten toimesta, joilla ei koskaan ole sellaista ollutkaan.

Henkinen nollakohta

Paikka, minne henkilö kuvittelee itsensä atomipommin tiputtamisen ajankohtana, yleensä ostoskes-kus.

Obscurismi

Päivittäisen elämän maustaminen omituisilla viittauksilla (esimerkiksi unohdetuista elokuvista, kuol-leilta TV-tähdiltä, epäsuosituista kirjoista, kuolleista valtioista) alitajuisena tarkoituksena esitellä omaa koulusivistystä ja toivetta pysyä irti assosioinnista massakulttuurin maailmaan.

Vaihtoehtohalvaus

Taipumus olla tekemättä valintaa annettujen vaihtoehtojen äärellä.

”Tele-parablizing”

TV-sitcomien juonista johtuvat jokapäiväiset moraalimallit: ”Tuohan on ihan kuin siitä jaksosta jossa Jan kadotti silmälasinsa!”

Polyteekkari -lehden tavoitteet ja tarkoitus

Aki Silvennoinen
TKY:n hallituksen puheenjohtaja

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnalla on ollut historiansa aikana useita eri lehtiä, joiden tarkoitusta on muutettu aina vastaamaan kulloistakin tarvetta. Viimeisimmät pitkäaikaiset lehdet olivat ylioppilaskunnan tiedotuslehti Nytyiset – Uuheter sekä Teekkarikylän oma riippumaton Otahuuto. Molemmat lehdet ilmestyivät eri muodoissa useita vuosikymmeniä; välillä toinen lehdistä lakkautettiin ja sitten taas perustettiin uudelleen, välillä Nytyiset mm. ilmestyi Otahuuton välissä ylioppilaskunnan tiedotus- keena.

Vuoden 2001 viimeisessä kokouksessaan TKY:n edustajisto päätti yhdistää ylioppilaskunnan lehdet uudeksi ylioppilaskunnan hallituksesta riippumattomaksi lehdeksi. Nimikilpailun ehdotusten joukosta lehden nimeksi valittiin Polyteekkari.

Lehden tarkoitus

TKY:n hallitus linjasi tämän vuoden alussa Polyteekkari-lehden tarkoituksen, eli mitä uudelta lehdeltä oikein halutaan. TKY on suuri ylioppilaskunta ja ansaitsee journalistisesti laadukkaana lehden, ei pelkkää keskushallinnon ainoata

oikeaa totuutta julkaisevaa tiedotuslehteä. Polyteekkarista halutaan tehdä aidosti riippumaton lehti, joka voi halutessaan valita aiheensa ja näkökulmansa mielensä mukaan. Myös hallituksen toimintaa voi kyseenalaistaa, sillä palaute on aina tervetullutta. Riippumattomuuteen pyritään sillä, että lehden päätoimittajan valitsee hallituksen sijasta edustajisto. Lehden toimitus on myös siirretty pois sihteeristön hulinasta Jämenrantaival 7:ään. Toisaalta riippumattomuushuomassa ei tule unohtaa, että kyseessä on kuitenkin ja joka tapauksessa ylioppilaskunnan lehti.

Konkreettisemmalla tasolla lehden ensisijainen tarkoitus on kertoa journalistisesti ylioppilaskunnan ja tiedeyhteisön sisäisistä asioista. Tämä tarkoittaa tapahtumista tiedottamista ja journalistista raportointia. Lehti kertoo myös yhteiskunnallisesti merkittävistä opiskelijoita ja teekkareita koskevista asioista.

Yhteiskunnassa tapahtuu koko ajan, joten esim. opintotukimuutosten tai joukkoliikennealennusten muutosten taustojen selvittäminen on mielekästä. Lisäksi Polyteekkarin tarkoituksena on avartaa teekkareiden maailmankuvaa

kertomalla myös teekkarimaailman ja Otaniemen ulkopuolisista ilmiöistä. Lehti kannustaa jäsenistöä kirjoittamaan mielipiteistään ja seuraamaan ajankohtaisia asioita.

Nämä tavoitteet antavat lehden toimitukselle aikaisempaa vapaammat kädet lehden tekoon, mutta kasvattavat samalla myös toimituksen vastuuta. Laadukkaassa lehdessä on laadukas sisältö, joka on myös lukijoiden mieleen. Lukijakunta eli ylioppilaskunnan jäsenistö on moninainen ja moniarvoinen, joten mielenkiinnon ylläpitäminen on varma haaste. Lisäksi ympäröivä tiedeyhteisö luo omat tarpeensa.

Tässä se nyt on

Polyteekkari-lehden ensimmäinen numero on käsissäsi. Sitä onkin odotettu, varsinkin kun alkuvuosi on vierähtänyt ilman minkäänlaista ylioppilaskunnan lehteä. Lehden ensimmäisen numeron merkitystä ei aina ensisilmäyksellä näe, mutta tulevaisuudessa kun saamme käsiimme Polyteekkarin numero 1/2052, muistamme myös tämän päivän. Lukuiltoa, nyt ja tulevaisuudessa.

TKY130 – Kylä50

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunta täyttää tänä vuonna 130 vuotta ja Teekkarikylä 50 vuotta. TKY:n graafinen suunnittelija Ilmari Heikkinen on suunnitellut TKY:n 130- ja Teekkarikylän 50-vuotisjuhlavuosille yhteisen logon. Logossa on kuvattuna Jämerän silmä ja Servin mökki, ja sen tarkoituksena on tehdä kaikki teekkarit tietoisiksi juhlavuodesta.

Logoa suunniteltaessa tavoitteena oli tuoda esille Teekkarikylän historiaa pitäen samalla mielessä TKY:n edustama yhteisöllisyys. Teekkariyhteisön voimaa ja elinvoimaisuutta kuvaamaan valittiin Jämerän silmä, joka sijaitsee Servin mökin edessä. Nämä graafiset elementit mieleenpainettuna ryhdyttiin sitten kokoamaan merkkiä. Hilpeän tekniikan punaisen taivaan rajaamana kohoo nyt Jämerän silmä katsoen kaihoisasti iltarusossa hämmöttävää kullankeltaista Smökkiä.

Juhlavuosi jakautuu selkeästi kahteen osaan. Kevät huipentuu Kukanpäivänä järjestettävään Teekkarikylän 50-vuotisjuhlaan ja syksy taas TKY:n vuosijuhlaan. Lisäksi Wapun, jos sellainen päätetään järjestää, kohokohtana on tänä

vuonna Havis Amandan lakitus TKY:n teekkarilakilla. Tapahtumien ympärille rakennetaan juhlaviikot moninaisine karnevaalityyppisine tapahtumineen. Wappu on perinteisesti teekkareille kuin joulu lapsille. Wapun ohjelma tulee koostumaan niin kulttuuri- ja liikuntatapahtumista kuin bileistäkin, luonnollisesti unohtamatta ikaikaisia teekkariperinteitä.

Kukan päivänä 13. toukokuuta juhlallisuudet alkavat aamutuimaan perinteisen Kukan päivän viestin melomisella Otaniemestä Kauppatorille. Viestin luovuttamisen jälkeen juhlallisuudet jatkuvat iltapäivällä Otaniemessä. Ossi Törrösen laatiman vanhan sädekirjan mukaan Teekkarikylän 50-vuotisjuhlain kuuluu erinäisiä ennaltamäärättyjä rituaaleja, ja lisäksi perinteisiin kuuluu juhlapauma. Kylän historiasta koostetaan myös valokuvanäyttely.

Marraskuun 16. päivänä Dipolissa järjestettävään TKY:n vuosijuhlaan odotetaan kaikkiaan 750 vierasta. Juhlaviikon ohjelma koostuu vuosijuhlan lisäksi ainakin TKY:n uuden lipun naulauksesta, laulukirjan läpilaulannasta, vuosijuhlaviikon bileistä ja fuksien juhlasitseistä.

Miten TKY valvoo pienen opiskelijan etuja?

Tule mukaan sopojaostoon ja ota selvää! Kokouksissa pohdimme ajankohtaisia opiskelijan toimeentuloon, asumiseen, liikkumiseen, ruokailuun ja terveyteen liittyviä asioita. Järjestämme myös hyvinvointia edistäviä kampanjoita ja tapahtumia. Jaosto on kaikille avoin ja kokoonnumme seuraavan kerran 26.2 klo 18.00 sihteeristön isossa neukkarissa. Tervetuloa! Lisätietoja

Mari Puoskari
Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunta Puhelin: 09 468 2149, 050 5372595
Sosiaalipoliittinen vastaava
Fax: 09 468 3218
Otakaari 11, PL 69,
02150 Espoo
mari.puoskari@hut.fi

Lehti sai teekkareiden näköisen logon

Ylioppilaskunnan hallitus valitsi Polyteekkarille kannessa komeilevan logon yli 40 ehdotuksen joukosta. Ehdotukset olivat TKY:n julistaman logokilpailun satoa. Kilpailu oli avoin kaikille, mutta voitajaksi selviytyi Otaniemen oma poika, kolmannen vuoden tietoliikennetekniikan opiskelija Teemu Kivikangas. Maineen ja kunnian lisäksi Teemu palkitaan 500 euron stipendillä.

Polyteekkarin logon toivottiin ilmentävän samanaikaisesti nyky-aikaisuutta ja dynaamisuutta sekä teekkarikunnan pitkiä perinteitä. Logo ei myöskään saisi kulua kannessa vuosien saatossa, vaan

sen olisi säilytettävä ajankohtaisuutensa.

Valittu logo edustaa hillityn nykyaikaisella tavalla teekkareiden ikaikaisia perinteitä. Teemu Kivikan- kaan piirtämän logon perusmuodon pohjalla on teekkareille rakas tekniikan punainen värisävy, joka Teemun mukaan "säilyttää trendikyytensä isältä pojalle". Kirjasintyylien virtaukset vaihtuvat tiuhaan, mutta valittu Lucida sans unicode säilynee tuoreena vielä pitkään. Logon taustalla on yksinkertaisen tyylikäs TKY:n hammasratas, josta teekkariuden tunnistaa ensi silmäyksellä. Logo toimii myös muissa värisävyissä ja mustavalkoisena.

TKY Proudly Presents:

Vuoden Teekkarikuva -kilpailu

kaikille TKY:n nykyisille ja entisille jäsenille

Kilpailuluokat:

1 Albumien aarteet: "Kaikkea ne teekkarit ovatkin 130 vuoden aikana keksineet!"

2 Uudet mestarilaukaukset: "Näissä juhlissa oli tunnelmaa!"

Kaikki 1.2.–15.3.2002 välisenä aikana TKY:n sihteeristöön toimitetut valokuvat osallistuvat kilpailuun.

Upeat palkinnot (mm. tasoskanneri ja cd-soitin)!
Tuomareina suomalaisen valokuvauksen ja teekkariuden ammattilaiset!
Parhaista kuvista näyttely!

>>>Lue lisää osoitteesta www.tky.hut.fi/vuteku/.

Ota se haasteena!

www.lapinkultachallenge.com ...ja sinä kun luulit kokeneesi jo kaiken.

Yhteistyössä mukana: **SASTA**
64 Degrees Northern Latitude

**LAPIN
KULTA**
PREMIUM